

چارچوب سندای برای کاهش خطر بلایا (۲۰۱۵-۲۰۳۰)

مترجمان:

• مصطفی محقق • عباس استاد تقی زاده • کیوان کریم لو

چارچوب سندای
برای کاهش خطر بلایا
(۲۰۱۵-۲۰۳۰)

مترجمان:

• مصطفی محقق • عباس استاد تقی زاده • کیوان کریم لو

سرشناسه: راهبرد بین‌المللی برای کاهش خطر بلایا

International Strategy for Disaster Risk Reduction

عنوان و نام پدیدآور: چارچوب سندای برای کاهش خطر بلایا (۲۰۳۰-۲۰۱۵)/آندوین سازمان ملل متحد، دفتر کاهش ریسک بلایا؛ مترجمان عباس استادتقی‌زاده، مصطفی محقق، کیوان کریم‌لو. مشخصات نشر: تهران: سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، ۱۳۹۴. مشخصات ظاهری: ۴۵ ص: جدول؛ ۱۴/۵×۱۱/۵ س.م. شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۳۹۶۰-۶-۱

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

یادداشت: کتاب حاضر به عنوان چارچوبی برای کاهش خطر بلایا در سومین کنفرانس جهانی کاهش خطر بلایا در سال ۲۰۱۵ در سندای ژاپن توسط کشورهای مختلف به تصویب رسیده است.

یادداشت: عنوان اصلی: 2015, 2030-2015 Sendai framework for disaster risk reduction

موضوع: بلاهای طبیعی -- برنامه‌ریزی

موضوع: بلاهای طبیعی -- پیش‌بینی‌های ایمنی

شناسه افزوده: استاد تقی‌زاده، عباس، ۱۳۴۹ - مترجم

شناسه افزوده: محقق، مصطفی، ۱۳۴۷ - مترجم

شناسه افزوده: کریم‌لو، کیوان، ۱۳۶۲ - مترجم

شناسه افزوده: سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران

شناسه افزوده: کنفرانس جهانی کاهش خطرپذیری بلایا (سومین : ۲۰۱۵ = ۱۳۹۳ : سندای، ژاپن)

شناسه افزوده: Sendai : 2015 : 3th) World Conference on Disaster Risk Reduction (Japan)

رده بندی کنگره: ۱۳۹۴ ج۲/۱۴/۲ GB۵۰۱۴

رده بندی دیویی: ۳۶۳/۳۴

شماره کتابشناسی ملی: ۳۹۹۲۸۷۲

چارچوب سندای برای کاهش خطر بلایا (۲۰۳۰-۲۰۱۵)

مترجمان: مصطفی محقق، عباس استاد تقی‌زاده، کیوان کریم‌لو

زیر نظر: معاونت آموزش، پژوهش و مشارکت‌های اجتماعی سازمان پیشگیری و مدیریت

بحران شهر تهران

ویراستار ادبی: زهرا طاهری

صفحه آرایشی: سید وحید دشتیان مقدم

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

نشانی: انتهای غربی بزرگراه جلال آل احمد، نرسیده به بزرگراه آیت ... اشرفی اصفهانی،

نیش نهم شمالی.

فکس: ۴۴۲۶۷۲۶۴

تلفن: ۴۴۲۴۴۰۴۰

www.tdmno.ir

آدرس سایت:

کلیه حقوق چاپ و انتشار این اثر، به سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران تعلق دارد.

نسخه الکترونیکی متن اصلی این اثر بر روی سایت UNISDR به آدرس

<http://www.unisdr.org/we/inform/publications/43291> قابل دریافت می‌باشد

تقریظ سرکار خانم والستروم بر ترجمه چارچوب سندای برای
کاهش خطر بلایا:

With thanks to the team
who did the translation -
in the interest of
opportunities for implementation
Margareta Wahlström 4 oct 2015

*With thanks to the team who did the translation in the
interest of opportunities for implementation.*

4 oct 2015

Margareta Wahlström

با تشکر از گروهی که کار ترجمه این اثر را برای ایجاد فرصت‌های
اجرایی به انجام رساندند.

مارگارتا والستروم

۴ اکتبر ۲۰۱۵

صفحه

فهرست

۵	پیشگفتار
۷	بخش اول: مقدمه
۱۳	بخش دوم: خروجی مورد انتظار و هدف
۱۴	بخش سوم: اصول راهنما
۱۷	بخش چهارم: اولویت‌های اقدام
۱۷	اولویت اول: درک خطر بلایا
	اولویت دوم: تقویت راهبری کاهش خطر بلایا
۲۱	به منظور مدیریت خطر بلایا
	اولویت سوم: سرمایه‌گذاری در کاهش خطر بلایا
۲۵	برای تاب‌آوری
	اولویت چهارم: ارتقاء آمادگی در برابر بلایا به منظور پاسخ مؤثر و
۲۸	باز بهسازی برای باز توانی - توان بخشی و بازسازی
۳۲	بخش پنجم: نقش ذی‌نفعان
۳۴	بخش ششم: همکاری‌های بین‌المللی و مشارکت جهانی

پیشگفتار

چارچوب سنلای برای کاهش ریسک بلایا (۲۰۱۵ - ۲۰۳۰) در سومین کنفرانس جهانی سازمان ملل متحد در سنلای ژاپن در مورخه ۱۸ مارس ۲۰۱۵ به تصویب رسید. تدوین این چارچوب پس از مشاوره با ذی‌نفعان در مارس ۲۰۱۲ آغاز و با مذاکرات بین دولت‌های مختلف از جولای ۲۰۱۴ تا مارس ۲۰۱۵ که بنا به درخواست مجمع عمومی سازمان ملل متحد و توسط دفتر این سازمان هماهنگ گردید، ادامه یافت.

چارچوب سنلای به‌عنوان جایگزینی برای چارچوب هیوگو برای اقدام ۲۰۰۵ - ۲۰۱۱ (HFA): ایجاد تاب‌آوری ملل و جوامع در مقابل بلایا می‌باشد. HFA به منظور ایجاد انگیزه بیشتر به کار در سطح جهانی و تحت چارچوب بین‌المللی اقدام برای دهه بین‌المللی کاهش بلایای طبیعی ۱۹۸۹ و راهبرد یوکوهاما برای جهانی امن‌تر: دستورالعمل‌های پیشگیری، آمادگی و کاهش بلایای طبیعی و طرح عملیاتی آن در سال ۱۹۹۴ و راهبرد بین‌المللی کاهش بلایا در سال ۱۹۹۹ تدوین گردید.

چارچوب سنلای بر پایه عناصری تدوین شده که تداوم کار به‌وسیله ایالات و سایر ذی‌نفعان تحت چارچوب اقدام هیوگو را تضمین نموده و در عین حال شماری از نوآوری‌ها را که در حین مشاوره‌ها و مذاکرات مطرح می‌شوند، معرفی می‌نماید. بسیاری از مفسران، به دلیل تأکیدی که در چارچوب مذکور بر مدیریت ریسک بلایا - در برابر مدیریت بلایا- تعریف هفت هدف جهانی، کاهش ریسک بلایا به عنوان یک پیامد قابل انتظار، تعیین هدف در راستای پیشگیری از ریسک‌های جدید، کاهش ریسک‌های موجود و تقویت تاب‌آوری و همچنین مجموعه‌ای از اصول راهنما، شامل مسئولیت اولیه ایالت‌ها در پیشگیری و کاهش ریسک بلایا و تمام مؤسسات درگیر در سطح جامعه و دولت شده است، تغییرات مهمی را در این زمینه شناسایی کرده‌اند. علاوه بر این، دامنه کاهش

ریسک بلایا به طور قابل توجهی بر تمامی مخاطرات طبیعی و انسان ساخت و مخاطرات و ریسک‌های محیطی، فن آوران و زیست محیطی متمرکز شده است. چارچوب سندای، همچنین موارد ذیل را در نظر می‌گیرد:

نیاز برای بهبود فهم ریسک بلایا در تمامی ابعاد آن، ویژگی‌های مخاطره و آسیب‌پذیری، تقویت کنترل ریسک بلایا شامل برنامه‌های ملی، کارکرد مدیریت ریسک بلایا، آمادگی برای بازسازی بهتر، شناخت ذی‌نفعان و نقش آن‌ها، تغییر مکان سرمایه‌گذاری حساس به ریسک به منظور جلوگیری از وقوع ریسک‌های جدید، تاب‌آوری زیرساخت‌های بهداشتی و میراث فرهنگی، تقویت همکاری‌های بین‌المللی و مشارکت جهانی و سیاست‌ها و برنامه‌های مطلع‌کننده ریسک شامل حمایت‌های مالی و وام‌ها از سوی مؤسسات مالی بین‌المللی.

برنامه جهانی و برنامه منطقه‌ای کاهش ریسک بلایا به عنوان مکانیسم‌هایی برای انسجام در تمامی برنامه‌ها، نظارت‌ها و بررسی‌های دوره‌ای که برای حمایت از بدنه حاکمیتی سازمان ملل متحد وجود دارند، شناخته می‌شوند.

UNISDR موظف به حمایت از پیاده‌سازی، پیگیری، مرور و بررسی چارچوب سندای گردیده است.

 Marika Rasmussen
4 Oct 2015

مارگارتا والستروم

نماینده ویژه دبیر کل سازمان ملل متحد

در کاهش ریسک بلایا

بخش اول: مقدمه

چارچوب حاضر که به منظور کاهش خطر بلایا برای سال‌های پس از ۲۰۱۵ تدوین گردیده که در سومین کنفرانس جهانی کاهش خطر بلایا در روزهای ۱۴ تا ۱۸ مارس ۲۰۱۵ در سندای، میاگی ژاپن برگزار شد به تصویب رسیده است. کنفرانس مذکور فرصت منحصر به فردی به شرح ذیل در اختیار کشورها قرار داده است:

- الف - تصویب چارچوب موجز، متمرکز، اقدام‌گرا و آینده‌نگر برای اقدامات مرتبط با کاهش خطر بلایا برای سال‌های پس از ۲۰۱۵؛
- ب - تکمیل ارزیابی و بازبینی اجرای چارچوب اقدام هیوگو (۲۰۰۵-۲۰۱۵) با عنوان ایجاد تاب‌آوری ملل و جوامع در برابر بلایا^(۱)؛
- ج - در نظر گرفتن تجربیات به دست آمده از استراتژی‌ها، نهادها و طرح‌های ملی و بین‌المللی در حوزه کاهش خطر بلایا و توصیه‌های آن‌ها و همچنین موافقت‌نامه‌های منطقه‌ای مرتبط با اجرای چارچوب هیوگو؛
- د - شناسایی روش‌های همکاری‌های مبتنی بر تعهدات به منظور اجرای چارچوب پس از ۲۰۱۵ در راستای کاهش خطر بلایا؛
- ه - تعیین روش‌های بررسی دوره‌ای اجرای چارچوب کاهش خطر بلایا در سال‌های پس از ۲۰۱۵.

طی کنفرانس جهانی، دولت‌ها همچنین بر تعهد خود برای کاهش خطر بلایا و ایجاد تاب‌آوری از طریق تجدید فوریت این موضوع در بستر توسعه پایدار و ریشه‌کنی فقر و تلفیق مناسب آن در سیاست‌ها، طرح‌ها، برنامه‌ها و بودجه در تمامی سطوح و نظر داشت آن در چارچوب‌های مرتبط تأکید مجدد به عمل آوردند^(۲). چارچوب اقدام هیوگو، درس‌های گرفته‌شده، مشکلات و چالش‌های آینده.

۳. از زمان تصویب چارچوب اقدام هیوگو در سال ۲۰۰۵ همان‌گونه که در گزارش‌های پیشرفت کار در سطوح ملی و منطقه‌ای و همچنین در دیگر گزارش‌های جهانی به ثبت رسیده، پیشرفت‌هایی در کاهش خطر در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی توسط کشورهای مختلف و همچنین ذی‌نفعان به‌دست آمده است که منجر به کاهش میزان مرگ‌ومیر در مورد تعدادی از مخاطرات شده است^(۳). کاهش خطر بلایا، سرمایه‌گذاری مقرون‌به‌صرفه‌ای در پیشگیری از خسارات آینده می‌باشد.

مدیریت مؤثر خطر بلایا به توسعه پایدار کمک می‌کند کشورها ظرفیت خود را در این امر، ارتقاء بخشیدند. مکانیسم‌های بین‌المللی برای توصیه‌های استراتژیک، همکاری و توسعه مشارکت برای کاهش خطر بلایا از قبیل مجمع جهانی و مجمع منطقه‌ای کاهش خطر بلایا و دیگر مجامع ملی و منطقه‌ای توسعه سیاست‌ها و استراتژی‌ها و پیشرفت دانش و یادگیری متقابل نقش اساسی داشته‌اند. در مجموع

۲- تاب‌آوری به نحو ذیل تعریف شده است: «توانایی یک سیستم، جوامع محلی یا جامعه در معرض مخاطرات برای مقاومت و جذب و رفع آثار یک مخاطره و بازسازی پس از وقوع آن طی زمان قابل قبول و به شکل کارآمد از طرق گوناگون از جمله حفظ و احیاء ساختارها و کارکردهای اساسی و ضروری.» دفتر سازمان ملل متحد برای کاهش خطر بلایا (UNISDR)، فرهنگ اصطلاحات کاهش خطر بلایا، ژنو، ۲۰۰۹ (<http://www.unisdr.org/we/inform/terminology>)

۳- چارچوب اقدام هیوگو «مخاطره» را این‌گونه تعریف می‌نماید: «یک رویداد و پدیده فیزیکی و یا اقدام انسانی که می‌تواند بالقوه خسارت بار باشد و باعث مرگ یا جراحت، خسارت به دارایی‌ها، اختلال اجتماعی و اقتصادی و یا تخریب محیط زیست گردد. مخاطرات می‌تواند شرایط نهفته و ناپیدایی داشته باشد که موجب تهدید در آینده گردد و خاستگاه‌های متفاوتی داشته باشد مانند طبیعی (زمین‌شناختی، آب و هواشناختی و زیست‌شناختی) یا ناشی از فرآیندهای انسانی (تخریب محیط زیست و مخاطرات مرتبط با فن‌آوری).

چارچوب اقدام هیوگو به عنوان وسیله‌ای بسیار مهم برای ارتقای آگاهی‌های همگانی و سازمانی، ایجاد تعهد سیاسی و تمرکز و تسهیل اقدامات توسط طیف گسترده‌ای از ذی‌نفعان نقش داشته است.

۴. با این وجود، در دوره زمانی ۱۰ ساله یادشده، بلایا همچنان خسارات سنگینی را به جا گذاشته است که در نتیجه آن سلامت و ایمنی انسان‌ها، جوامع و کشورها تحت تأثیر بلایای مذکور قرار گرفت. در طی این دوره بیش از ۷۰۰ هزار نفر جان خود را از دست دادند، بیش از ۱/۴ میلیون نفر مجروح شده و تقریباً ۲۳ میلیون نفر در نتیجه وقوع بلایای خانمان شدند. بیش از ۱/۵ میلیارد نفر به طرق مختلف متأثر از بلایا شدند. در این میان زنان، کودکان و افراد آسیب‌پذیر بیشتر از دیگران تحت تأثیر بلایا قرار گرفتند. کل خسارات اقتصادی وارد شده بالغ بر ۱/۳ تریلیون دلار برآورد شد. به علاوه بین سال‌های ۲۰۰۸-۲۰۱۲، ۱۴۴ میلیون نفر به واسطه وقوع بلایا مجبور به تغییر محل زندگی خود شدند. بلایا که بسیاری از آن‌ها به واسطه تغییر اقلیم از نظر شدت و تعداد افزایش پیدا کرده و پیشرفت در توسعه پایدار را با موانع مواجه ساخته است.

شواهد نشان می‌دهد که در همه کشورها میزان مواجهه افراد و سرمایه‌ها در برابر بلایا بسیار سریع‌تر از کاهش آسیب‌پذیری صورت گرفته است^(۴) که در نتیجه این امر خطرهای جدیدی به وجود آمده و خسارات ناشی از بلایا به‌طور مستمر افزایش یافته است. به گونه‌ای که تأثیرات شدید اقتصادی، اجتماعی، سلامت، فرهنگی و زیست‌محیطی را در کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت بخصوص در سطح محل و جامعه بر جای گذاشته است. رخداد مجدد بلایای کوچک‌مقیاس و بلایایی که به آهستگی رخ می‌دهد به‌طور خاص جوامع، ذی‌نفعان، خانوارها و نهادهای اقتصادی کوچک و متوسط را در معرض وقوع خسارت‌های زیاد و گسترده قرار داده است. تمامی کشورها، به‌ویژه کشورهای در حال توسعه که خسارات جانی و مالی ناشی از بلایا در آن‌ها به طرز چشمگیری بالاتر است در معرض هزینه‌های رو

---

۴. "آسیب‌پذیری" در چارچوب اقدام هیوگو چنین تعریف شده است: "شرایط ایجادشده به‌وسیله عوامل یا فرآیندهای فیزیکی، اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی که امکان تأثیرپذیری یک جامعه در برابر آثار مخاطرات را افزایش می‌دهد."

به رشد پنهان و محتمل و چالش‌های اقتصادی و دیگر موارد قرار دارند.
۵. پیش‌بینی برنامه‌ریزی و کاهش خطر بلایا به منظور حفاظت مؤثر افراد، جوامع محلی و کشورها و معیشت و سلامت، میراث فرهنگی، دارایی‌های اجتماعی و اقتصادی و اکوسیستم آنان و در نتیجه تقویت تاب‌آوری آنان امری فوری و اساسی است.

۶. تقویت اقدامات برای کاهش مواجهه و آسیب‌پذیری و در نتیجه پیشگیری از ایجاد خطر بلایای جدید و مسئولیت‌پذیری در تمام سطوح، مورد نیاز است. اقدامات قاطع بیشتری برای تمرکز بر رفع عوامل زیربنایی خطر بلایا مانند آثار فقر و نابرابری، تغییر و تنوع اقلیم، گسترش بی‌برنامه و سریع شهرها، آمایش ضعیف زمین‌ها و فاکتورهای تشدیدکننده از جمله تغییرات جمعیتی، ترتیبات سازمانی ضعیف، سیاست‌هایی که خطر بلایا در آن نادیده گرفته شده، نبود قوانین و مشوق‌های مناسب برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در کاهش خطر، زنجیره تأمین پیچیده، دسترسی محدود به فن‌آوری، استفاده ناپایدار از منابع طبیعی، اکوسیستم‌های در حال نابودی، اپیدمی‌ها و بیماری‌های همه‌گیر و جهان‌گیر اشاره نمود. علاوه بر این استمرار تقویت حاکمیت و راهبری مطلوب در کاهش خطر بلایا در سطوح ملی، منطقه‌ای و جهانی و بهبود آمادگی و هماهنگی ملی برای پاسخگویی به بلایا، بازتوانی و بازسازی و بهره‌برداری از بازتوانی و بازسازی پس از وقوع بلایا برای بهسازی به کمک روش‌های ارتقاء یافته همکاری‌های بین‌المللی، ضرورت دارد.

۷. کاهش خطر بلایا مستلزم رویکردهای پیشگیرانه وسیع و مردم‌محور است. اقدامات مربوط به کاهش خطر بلایا باید مبتنی بر رویکردهای چند مخاطره‌ای و چندبخشی و فراگیر و قابل دسترس باشد تا دارای کارآمدی و اثربخشی گردد. ضمن اذعان به نقش راهبری، تقنینی و هماهنگی دولت‌ها، آن‌ها باید با ذی‌نفعان از جمله زنان، کودکان و جوانان، افراد دارای معلولیت، افراد فقیر، مهاجرین، مردم بومی، داوطلبان، صاحبان حرف و مشاغل و کهن‌سالان در طراحی و اجرای سیاست‌ها، برنامه‌ها و استانداردها، ارتباط و مشارکت داشته باشند.

۸. همکاری‌های محلی، منطقه‌ای، بین‌المللی و بین‌مرزی نیز نقش محوری را در حمایت از تلاش‌های کشورها، جوامع و نهادهای ملی و منطقه‌ای در کاهش خطر

ایفاد می‌کند. مکانیسم‌های موجود ممکن است نیازمند تقویت بیشتر به منظور ارائه حمایت بیشتر و اجرای بهتر باشد.

کشورهای در حال توسعه به‌ویژه کشورهای کمتر توسعه‌یافته، دولت‌های جزیره‌ای در حال توسعه، کشورهای در حال توسعه بدون ساحل و کشورهای آفریقایی و نیز کشورهای با درآمد متوسط مواجه با چالش‌های خاص، نیازمند توجه و حمایت ویژه به‌منظور ارتقای منابع و توانایی‌های محلی از طریق روش‌های دو یا چندجانبه می‌باشند تا بتوانند در زمان مناسب به اجرای پایدار برنامه‌های ظرفیت‌ساز، انتقال تجربه و فناوری یا بهره‌گیری از کمک‌های بین‌المللی اقدام نمایند.

۹. در مجموع، چارچوب اقدام هیوگو راهنمایی اساسی برای تلاش‌های کاهش خطر بلایا ارائه نموده و به پیشرفت در تحقق اهداف توسعه هزاره کمک کرده است. هر چند اجرای چارچوب هیوگو نقص‌هایی را در پرداختن به عوامل زیربنایی خطر بلایا، تدوین اهداف و اولویت‌ها، در نیاز به تقویت تاب‌آوری بلایا در تمامی سطوح و تأمین ابزارهای کافی برای اجرا نشان داده است.^(۵) شکاف‌های موجود نشانگر نیاز به ایجاد یک چارچوب عمل‌محور است که دولت‌ها و ذی‌نفعان مربوطه قادر به اجرای آن به شکل حمایتی و متکامل باشند.

۱۰. ده سال پس از چارچوب اقدام هیوگو، بلایا همچنان تلاش‌های مربوط به تحقق توسعه پایدار را با موانع و مشکلات مواجه می‌کند.

۱۱. مذاکرات بین‌الدولی در خصوص دستور کار توسعه پس از ۲۰۱۵، تأمین مالی توسعه، تغییر اقلیم و کاهش خطر بلایا فرصت منحصر به فردی برای تقویت انسجام در سیاست‌ها، مؤسسات، اهداف، شاخص‌ها و سیستم‌های ارزیابی اجرا در جامعه بین‌المللی ضمن احترام به مسئولیت‌های قانونی مربوطه ارائه می‌نماید.

۱۲. کنفرانس خروجی‌ها و دست‌آورد کنفرانس ملل متحد در زمینه توسعه

---

۵. اولویت‌های اقدام در چارچوب هیوگو عبارت است از: ۱. قرار دادن کاهش خطر بلایا به‌عنوان یک اولویت ملی و محلی به همراه مبانی قوی سازمانی برای اجرا ۲. شناسایی، ارزیابی و پایش خطر بلایا و تقویت هشدار سریع ۳. به‌کارگیری دانش، نوآوری و آموزش برای ایجاد فرهنگ ایمنی و تاب‌آوری در کلیه سطوح ۴. کاهش عوامل زیربنایی خطر و ۵. تقویت آمادگی بلایا برای پاسخگویی مؤثر در کلیه سطوح. ایجاد ارتباط مؤثر و مناسب میان این فرآیندها به ایجاد تاب‌آوری و تحقق هدف جهانی ریشه‌کنی فقر کمک می‌نماید.

پایدار در سال ۲۰۱۲ «آینده‌ای که می‌خواهیم» که کاهش خطر بلایا و ایجاد تاب‌آوری در برابر بلایا با تجدید فوریت آن در بستر توسعه پایدار و ریشه‌کنی فقر را درخواست نموده و تلفیق آن در کلیه سطوح مورد تأکید قرار داده است. کنفرانس همچنین کلیه اصول اعلامیه «ریو در زمینه محیط‌زیست و توسعه» را مجدداً تأیید نمود.

۱۳. توجه به موضوع تغییر اقلیم به‌عنوان یکی از عوامل خطر بلایا ضمن احترام به مسئولیت قانونی کنوانسیون جامع تغییر اقلیم ملل متحد فرصتی برای کاهش خطر بلایا به‌طور مناسب و یکپارچه از طریق فرآیندهای مرتبط بین‌الدولی ارائه می‌نماید.^(۶)

۱۴. علی‌رغم این پیش‌زمینه و به‌منظور کاهش خطر بلایا نیاز به پرداختن به چالش‌های موجود و آمادگی برای چالش‌های آینده از طریق تمرکز بر موارد ذیل وجود دارد: پیش، ارزیابی و درک کاهش خطر بلایا و مبادله اطلاعات و چگونگی ایجاد آن، تقویت راهبری خطر بلایا و هماهنگی میان سازمان‌ها و بخش‌های مربوطه، مشارکت کامل و معنادار ذی‌نفعان مربوطه در سطوح مناسب، سرمایه‌گذاری در تاب‌آوری اقتصادی، اجتماعی، سلامت، فرهنگی و آموزشی افراد جوامع و کشورها و محیط‌زیست، همچنین از طریق فن‌آوری و تحقیقات، تقویت سیستم‌های هشدار سریع چند مخاطره‌ای، آمادگی، پاسخگویی، بازتوانی، توان‌بخشی و بازسازی. برای تکمیل اقدامات و ظرفیت‌های ملی به همکاری‌های بین‌المللی میان کشورهای توسعه‌یافته، در حال توسعه و دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی نیاز است.

۱۵. چارچوب حاضر در خصوص خطر بلایای کوچک مقیاس و بزرگ مقیاس، با فراوانی زیاد و یا اندک، ناگهانی و آهسته، طبیعی یا انسان‌ساخت، زیست‌محیطی، فناوریانه و بیولوژیک بکار خواهد رفت. هدف این چارچوب ارائه راهنمایی در راستای مدیریت خطرات بلایای گوناگون در توسعه بین‌تمامی سطوح می‌باشد.

---

۶. موضوعات مربوط به تغییر که در چارچوب حاضر ذکر شده است در حوزه مسئولیت کنوانسیون جامع سازمان ملل برای تغییر اقلیم و تحت صلاحیت طرف‌های کنوانسیون باقی خواهد ماند.

بخش دوم: خروجی مورد انتظار و هدف

۱۶. هر چند پیشرفت‌هایی در ایجاد تاب‌آوری و کاهش تلفات و خسارات به‌دست آمده است، اما کاهش اساسی خطر بلایا مستلزم تلاش و پایداری و با تأکید بیشتر بر مردم، سلامت و زندگی آن‌ها و پیگیری مستمر آن هست. با بهره‌گیری از چارچوب اقدام هیوگو، چارچوب حاضر برای دستیابی به خروجی مورد انتظار در ۱۵ سال آینده است که به شرح ذیل است:

«کاهش اساسی خطر و خسارات ناشی از بلایا نسبت به جان، معیشت و سلامت انسان‌ها و دارایی‌های فیزیکی، اجتماعی، فرهنگی و زیست‌محیطی و کسب و کار در جوامع و کشورها»

تحقق این هدف نیازمند تعهد قوی و مشارکت حاکمیت سیاسی هر کشور در تمامی سطوح، در اجرا و پیگیری چارچوب حاضر و در تأمین محیطی مناسب و توانمند ساز است.

۱۷. برای تحقق خروجی مورد انتظار، هدف ذیل باید پیگیری گردد:

"پیشگیری از خطرات جدید و کاهش خطرات موجود بلایا از طریق اجرای اقدامات یکپارچه و فراگیر اقتصادی، ساختاری، حقوقی، اجتماعی، سلامت، فرهنگی، آموزشی و تربیتی، زیست‌محیطی، فن‌آوری، سیاسی و نهادی که مواجهه با مخاطرات و آسیب‌پذیری در برابر بلایا را کاهش و آمادگی برای پاسخگویی و بازسازی پس از حوادث و در نتیجه تاب‌آوری در برابر بلایا را افزایش می‌دهد."

پیگیری این هدف مستلزم تقویت ظرفیت‌ها و توانایی‌های اجرایی کشورهای در حال توسعه به‌ویژه کشورهای کمتر توسعه‌یافته، دولت‌های کوچک جزیره‌ای در حال توسعه، کشورهای بدون ساحل در حال توسعه و کشورهای آفریقایی و نیز کشورهای با درآمد متوسط که مواجهه با چالش‌های خاص می‌باشند شامل تأمین حمایت از طریق همکاری‌های بین‌المللی برای ارائه وسایل اجرا مطابق با اولویت‌های آن‌هاست.

۱۸. به‌منظور ارزیابی پیشرفت‌های جهانی در تحقق خروجی مورد انتظار و هدف این چارچوب، هفت هدف جهانی مورد توافق قرار گرفته است. این اهداف در سطح جهانی ارزیابی شدند و با تدوین شاخص‌های مناسب تکمیل خواهند شد. اهداف و شاخص‌های ملی به تحقق خروجی مورد انتظار این چارچوب کمک خواهد کرد.

هفت هدف جهانی عبارت است از:

الف- کاهش اساسی مرگ و میر ناشی از بلایا در سطح جهان تا سال ۲۰۳۰ با هدف کاستن متوسط مرگ سالانه در ۱۰۰ هزار جمعیت طی سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۳۰ در مقایسه با سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۵.

ب- کاهش اساسی جمعیت متأثر از بلایا در سطح جهان تا سال ۲۰۳۰ با هدف کاستن میزان متوسط سالانه در ۱۰۰ هزار جمعیت طی سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۳۰ در مقایسه با سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۵^(۷).

ج- کاهش قابل توجه خسارات مستقیم اقتصادی ناشی از بلایا در جهان تا سال ۲۰۳۰ در مقیاس جهانی تولید ناخالص ملی.

د- کاهش اساسی آسیب به زیرساخت‌های حیاتی و اختلال عملکرد خدمات اساسی تا سال ۲۰۳۰ (از جمله تسهیلات سلامت و آموزش) از طرق گوناگون از جمله ارتقای تاب‌آوری آن‌ها.

ه- افزایش اساسی تعداد کشورهایایی که تا سال ۲۰۳۰ دارای راهبردهای ملی و محلی کاهش خطر بلایا هستند.

و- ارتقاء اساسی همکاری‌های بین‌المللی با کشورهای در حال توسعه تا سال ۲۰۳۰ از طریق حمایت کافی و پایدار به منظور کمک به تکمیل اقدامات ملی برای اجرای این چارچوب.

ز- افزایش اساسی فراهم بودن و دسترسی مردم به سامانه‌های هشدار سریع چند مخاطره‌ای و اطلاعات خطر بلایا و ارزیابی‌ها تا سال ۲۰۳۰ از طریق پشتیبانی کافی و پایدار به منظور حمایت از تکمیل اقدامات ملی برای اجرای این چارچوب.

بخش سوم: اصول راهنما

با بهره‌گیری از اصول مذکور در «استراتژی یوکوهاما برای جهانی ایمن‌تر: راهنمای پیشگیری، آمادگی و کاهش آثار بلایای طبیعی»^(۸) و برنامه اقدام آن و چارچوب اقدام هیوگو، اجرای چارچوب حاضر به وسیله اصول ذیل راهنمایی شده و در عین حال شرایط ملی متناسب با قوانین ملی و الزامات و تعهدات بین‌المللی

۷. کنفرانس انواع افراد آسیب‌دیده را در فرآیند مصوب برای پیگیری پس از چارچوب سنلای

مشخص خواهد نمود.

در نظر گرفته خواهد شد:

الف- هر دولتی مسئولیت اولیه پیشگیری و کاهش خطر بلایا را بر عهده دارد، از جمله از طریق همکاری‌های بین‌المللی، منطقه‌ای، زیر منطقه‌ای، فرامرزی و دوجانبه. کاهش خطر بلایا، دغدغه مشترک همه دولت‌ها است و دامنه تقویت مؤثر و اجرای سیاست‌ها و اقدامات ملی کاهش خطر بلایا در چارچوب شرایط و ظرفیت‌های آن‌ها می‌تواند از طریق همکاری‌های بین‌المللی پایدار توسعه یابد.

ب- کاهش خطر بلایا مستلزم مسئولیت مشترک دولت‌های مرکزی و مقامات مربوطه ملی، بخش‌ها و ذی‌نفعان گوناگون متناسب با شرایط و سیستم‌های حاکمیتی آن‌ها است.

ج- مدیریت خطرات بلایا با هدف حفاظت از افراد و دارایی‌های آنان، سلامت، معیشت و سرمایه‌های تولیدی و نیز دارایی‌های فرهنگی و زیست‌محیطی و در عین حال ترویج و حمایت حقوق بشر از جمله حق توسعه صورت می‌گیرد.

د- کاهش خطر بلایا نیازمند حضور و مشارکت کلیت جامعه است. همچنین توانمندسازی و مشارکت فراگیر قابل‌دسترس و غیر تبعیض‌آمیز با توجه ویژه به افرادی که به‌صورت عمده آسیب‌دیده‌اند و به‌طور خاص افراد فقیر ضرورت دارد. ابعاد جنسیتی، سنی، معلولیتی و فرهنگی در سیاست‌ها و اقدامات و ترویج رهبری زنان و جوانان در چارچوب حاضر و نیز توجه ویژه به بهبود فعالیت‌های سازمان‌یافته داوطلبانه شهروندان باید در نظر گرفته شود.

ه- کاهش و مدیریت خطر بلایا متکی بر مکانیسم‌های هماهنگی بین بخش‌های مرتبط با ذی‌نفعان در کلیه سطوح و مستلزم حضور و مشارکت کامل مؤسسات اجرایی و تقویتی کشوری در سطوح ملی و محلی و تدوین صریح مسئولیت‌های بخش عمومی و خصوصی شامل مشاغل و مراکز دانشگاهی است تا حضور و مشارکت و نیز نقش مسئولیت‌های مکمل و پیگیری آن تأمین گردد.

و- در حالی که نقش توانمند ساز، راهنما و هماهنگ‌کننده دولت‌های ملی و فدرال اساسی است، توانمند نمودن مقامات و جوامع محلی برای کاهش خطر بلایا از طریق ارائه منابع، مشوق‌ها و مسئولیت‌های تصمیم‌ساز به شکل مناسب ضرورت دارد.

ز- کاهش خطر بلایا مستلزم رویکردهای چند مخاطره‌ای و تصمیم‌سازی‌های مبتنی بر دانش خطر بلایا و فراگیر بر پایه مبادله آزاد و توزیع اطلاعات تفصیلی

شامل جنسیت، سن و معلولیت و همچنین بر اساس اطلاعات خطر بلایا که به راحتی قابل دسترسی، به روز شده، قابل درک، دانش محور و غیر حساس باشد و نیز به وسیله دانش سنتی تکمیل گردد می باشد.

ح- تدوین، تقویت و اجرای سیاست‌ها، برنامه‌ها، رویه‌ها و مکانیسم‌های مربوطه به شکل متناسبی باید باهدف انسجام دستور کاری توسعه پایدار و رشد، امنیت غذایی، سلامت و ایمنی، تغییر و تنوع پذیری اقلیمی و کاهش خطر بلایا صورت گیرد. کاهش خطر بلایا برای دستیابی به توسعه پایدار اساسی است.

ط- هر چند عوامل خطر بلایا ممکن است از نظر وسعت، محلی و ملی، منطقه‌ای یا جهانی باشد، اما ویژگی‌های محلی و خاص دارند که برای تعیین ساز و کارهای کاهش خطر بلایا باید به خوبی درک شود.

ی- رفع عوامل زیر بنایی خطر بلایا از طریق سرمایه‌گذاری‌های عمومی و خصوصی مبتنی بر اطلاعات خطر از اتکا صرف بر پاسخگویی و بازسازی پس از بلایا مقرون به صرفه تر است و به توسعه پایدار کمک می کند.

س- در مرحله بازیابی، باز توانی و بازسازی پس از حوادث و بلایا، پیشگیری از ایجاد و یا کاهش خطر بلایا از طریق «بازسازی بهتر» و گسترش آموزش و آگاهی عمومی در مورد خطر بلایا بسیار اساسی است.

ع- برای مدیریت کارآمد خطر بلایا، مشارکت مؤثر و معنادار جهانی و تقویت بیشتر همکاری‌های بین‌المللی از جمله اجرای تعهدات مربوطه کمک‌های رسمی توسعه‌ای توسط کشورهای توسعه یافته اساسی است.

ف- کشورهای در حال توسعه به ویژه کشورهای کمتر توسعه یافته، دولت‌های جزیره‌ای کوچک در حال توسعه، کشورهای بدون ساحل در حال توسعه و کشورهای آفریقایی و همچنین کشورهای با درآمد متوسط و دیگر کشورهای که با چالش‌های خاص خطر بلایا مواجه‌اند نیازمند ارائه کمک‌های کافی، پایدار و به موقع از جمله از طریق کمک مالی، انتقال فن آوری و ظرفیت‌سازی از سوی کشورهای توسعه یافته و شرکای آنان متناسب با نیازها و اولویت‌های اعلام شده این کشورها می باشند.

بخش چهارم: اولویت‌های اقدام

۲۰- حوزه‌های اولویتی چهار گانه با تجارب به دست آمده از اجرای چارچوب اقدام هیوگو و برای دستیابی به خروجی‌ها و هدف مورد انتظار اقدامات متمرکز در داخل و میان بخش‌های گوناگون توسط دولت‌ها در سطح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی به شرح ذیل است:

الف- شناخت و درک خطر بلایا؛

ب- تقویت حاکمیت و راهبری برای مدیریت خطر بلایا؛

ج- سرمایه‌گذاری در کاهش خطر بلایا برای ایجاد تاب‌آوری؛

د- ارتقاء آمادگی در برابر بلایا به منظور پاسخ مؤثر و باز بهسازی برای بازتوانی - توان بخشی و بازسازی.

۲۱- دولت‌ها و سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی و دیگر ذی‌نفعان در رویکردهای خود برای کاهش خطر بلایا باید فعالیت‌های اساسی هر یک از اولویت‌های چهار گانه را در نظر گرفته و آن‌ها را بر اساس ظرفیت‌ها و توانایی‌های مربوطه مطابق با قوانین و مقررات ملی اجرا نمایند.

۲۲- در بستر وابستگی متقابل جهانی در حال افزایش، همکاری‌های هماهنگ بین‌المللی، محیط بین‌المللی توانمند ساز و ابزارهای اجرا برای تشویق و کمک به توسعه دانش، ظرفیت و انگیزه‌های کاهش خطر بلایا در همه سطوح به‌ویژه برای کشورهای در حال توسعه مورد نیاز است.

اولویت اول: شناخت و درک خطر بلایا

۲۳- سیاست‌ها و رویه‌های مدیریت خطر بلایا باید بر پایه شناخت و درک خطر بلایا در تمامی ابعاد آسیب‌پذیری، ظرفیت، در معرض خطر بودن اشخاص و سرمایه‌ها، ویژگی‌های مخاطرات و نیز محیط زیست باشد.

چنین دانشی می‌تواند برای اهداف ارزیابی خطر پیش از وقوع بلایا، پیشگیری و کاهش آثار بلایا و نیز توسعه و اجرای برنامه‌های آمادگی و پاسخگویی مؤثر در برابر بلایا، مورد استفاده واقع شود.

سطوح ملی و محلی

۲۴- برای تحقق این هدف، موارد ذیل حائز اهمیت است:

الف- ترویج جمع‌آوری، تحلیل، مدیریت و کاربرد داده‌های مرتبط و اطلاعات عملی و توزیع آن با در نظر گرفتن نیازهای گروه‌های متفاوت کاربران به شکل مناسب؛

ب- ترغیب استفاده و تقویت اطلاعات موجود و ارزیابی دوره‌ای خطرات بلایا، آسیب‌پذیری، ظرفیت، در معرض خطر بودن، ویژگی‌های مخاطرات و آثار احتمالی ناشی از آن در مقیاس‌های مربوطه اجتماعی و فضایی بر اکوسیستم‌ها بر اساس شرایط ملی؛

ج- تهیه و به‌روز نمودن منظم و توزیع اطلاعات خطر بلایا، مبتنی بر مکان از جمله نقشه‌های خطر در میان تصمیم‌گیران، عامه مردم و جوامع محلی در معرض خطر در چارچوب‌ها و اشکال مناسب با استفاده از فن‌آوری اطلاعات زمین و فضا برحسب مورد؛

د- ارزیابی، ثبت و به اشتراک‌گذاری سامان‌مند اطلاعات خسارات حوادث و بلایا و درک پیامدها و آثار اقتصادی، اجتماعی، سلامت، آموزش، زیست‌محیطی و میراث فرهنگی آن به شکل مناسب در چارچوب اطلاعات سه‌گانه مخاطره، در معرض بودن و آسیب‌پذیری خاص هر حادثه یا رویداد؛

ه- تهیه و در دسترس قرار دادن آزادانه اطلاعات تفصیلی غیر حساس در مورد مواجهه با مخاطرات، آسیب‌پذیری، خطر، حوادث و خسارات ناشی از آن به شکل مناسب؛

و- ترویج دسترسی در زمان واقعی به داده‌های قابل اعتماد و کاربرد اطلاعات فضایی از جمله سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی (GIS) و کاربرد نوآوری‌های فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات برای تقویت ابزارهای اندازه‌گیری و جمع‌آوری، تحلیل و ترویج داده‌ها؛

ز- ترویج دانش در میان مسئولین دولت در تمام سطوح، جامعه مدنی، جوامع محلی و داوطلبان و نیز بخش خصوصی از طریق تبادل تجربیات، درس‌های فراگرفته شده، نمونه‌های مطلوب، آموزش و پرورش در خصوص کاهش خطر بلایا از جمله کاربرد مکانیسم‌های آموزش و پرورش موجود و یادگیری با هم‌دیگر؛

ح- ترویج و ارتقاء گفتگو و همکاری میان جوامع علمی و فن‌آوری، دیگر ذی‌نفعان

و سیاست‌گذاران به منظور تسهیل ارتباط میان دانش و سیاست‌گذاری برای تصمیم‌گیری مؤثر در مدیریت خطر بلایا؛

ط- تأمین کاربرد دانش و رویه‌های سنتی، بومی و محلی به شکل مناسب جهت تکمیل دانش علمی در مدیریت خطر بلایا و تدوین و اجرای سیاست‌ها، راهبردها؛ طرح‌ها و برنامه‌های بخش‌های خاص با یک رویکرد میان‌بخشی که متناسب با شرایط محلی و بسته‌های مربوطه باشد؛

ی- تقویت ظرفیت‌های فنی و علمی به منظور سرمایه‌گذاری روی دانش موجود و تجمیع، تدوین و به‌کارگیری روش‌ها و مدل‌هایی برای ارزیابی خطر بلایا، آسیب‌پذیری‌ها و مواجهه با همه مخاطرات؛

ک- ترغیب سرمایه‌گذاری در توسعه نوآوری و فن‌آوری جهت تحقیق و پژوهش‌های بلندمدت، چند مخاطره‌ای متمرکز بر راه‌حل در مدیریت خطر بلایا جهت برطرف کردن شکاف‌ها، موانع و وابستگی‌های متقابل و چالش‌های اجتماعی، اقتصادی، آموزشی و زیست‌محیطی و خطر بلایا؛

ل- ترغیب تلفیق نمودن دانش خطر بلایا شامل پیشگیری و کاهش آثار، آمادگی، پاسخگویی، بازیابی و بازتوانی در آموزش‌های رسمی و غیررسمی و نیز در آموزش‌های مدنی در کلیه سطوح و در آموزش و پرورش‌های حرفه‌ای؛

م- ترویج استراتژی‌های ملی برای تقویت آموزش و آگاهی عمومی در کاهش خطر بلایا از جمله اطلاعات و دانش خطر بلایا از طریق کمپین، رسانه‌های اجتماعی و بسیج جوامع محلی با در نظر داشت مخاطبین خاص و نیازهای آنان؛

ن- به‌کارگیری اطلاعات خطر در تمام ابعاد آن در خصوص آسیب‌پذیری، ظرفیت و در معرض خطر قرار گرفتن اشخاص، جوامع، کشورها و دارایی‌ها و نیز ویژگی‌های مخاطرات برای تدوین و اجرای سیاست‌های کاهش خطر بلایا؛

س- تقویت همکاری میان مردم در سطح محلی برای ترویج و اشاعه اطلاعات خطر بلایا از طریق مشارکت سازمان‌های جامعه‌محور و غیردولتی.

سطوح جهانی و منطقه‌ای

۲۵- برای تحقق هدف فوق، موارد ذیل حائز اهمیت است:

الف- تقویت توسعه و اشاعه روش‌ها و ابزارهایی مبتنی بر علم برای ثبت و تبادل اطلاعات مربوط به خسارات ناشی از بلایا و داده‌ها و آمارهای تفصیلی و تقویت

مدل سازی خطر بلایا، ارزیابی، تهیه نقشه، پایش و سیستم‌های هشدار سریع چند مخاطره‌ای؛

ب- توسعه تحقیقات جامع در زمینه خطرات بلایای چند مخاطره‌ای و توسعه ارزیابی و تهیه نقشه‌های منطقه‌ای خطر بلایا شامل سناریوهای تغییر اقلیم؛

ج- ترویج و تقویت دسترسی، مبادله و کاربرد داده‌ها و اطلاعات غیر حساس و خدمات ارتباطات و فن‌آوری‌های زمینی و فضایی به شکل مناسب از طریق همکاری‌های بین‌المللی از جمله انتقال فن‌آوری، نگهداری و تقویت پایش زمین و اقلیم به صورت ثابت و از راه دور، تقویت کاربرد رسانه از جمله رسانه‌های اجتماعی، رسانه‌های سنتی، داده‌های بزرگ و شبکه‌های تلفن همراه برای کمک به اقدامات ملی به منظور ارتباطات موفق در کاهش خطر بلایا به طور مناسب و مطابق با قوانین ملی؛

د- گسترش تلاش‌های مشترک با مشارکت جامعه علمی و فن‌آوری، دانشگاه‌ها و بخش خصوصی برای ایجاد، اشاعه و مبادله تجارب مثبت در سطح بین‌المللی؛ ه- حمایت از ایجاد سیستم‌ها و خدمات مناسب کاربران در سطح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی برای مبادله اطلاعات در زمینه تجارب مثبت و فن‌آوری‌های مقرون به صرفه و قابل استفاده آسان برای کاهش خطر بلایا و درس‌های فراگرفته شده در خصوص سیاست‌ها، برنامه‌ها و اقدامات کاهش خطر بلایا؛

و- برگزاری کمپین‌های مؤثر جهانی و منطقه‌ای به عنوان ابزارهای ارتقاء آگاهی و آموزش عمومی بر اساس کمپین‌های موجود (مانند ابتکار یک میلیون مدرسه و بیمارستان ایمن؛ کمپین ایمن‌سازی شهرها، شهر من آماده می‌شود، جایزه ساساکاواوی سازمان ملل برای کاهش بلایا و روز بین‌المللی سازمان ملل برای کاهش بلایا) برای اشاعه فرهنگ پیشگیری از بلایا، تاب‌آوری، شهروندی مسئولانه و گسترش درک خطر بلایا، حمایت از یادگیری متقابل و مبادله تجربیات، تشویق ذی‌نفعان عمومی و خصوصی برای مشارکت فعال در ایجاد ابتکارات جدید در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی؛

ز- تقویت فعالیت‌های علمی و فن‌آوری در زمینه کاهش خطر بلایا و هم‌افزایی میان آن از طریق هماهنگی شبکه‌ها و مؤسسات علمی و تحقیقاتی موجود در کلیه سطوح و همه مناطق با حمایت گروه مشورتی علمی و فنی وابسته به دفتر

سازمان ملل برای کاهش بلایا (UNISDR)، تقویت ارائه شواهد جهت پشتیبانی از اجرای این چارچوب، گسترش تحقیقات علمی در خصوص الگوها، علل و آثار خطر بلایا، اشاعه اطلاعات خطر با استفاده بهینه از فن آوری اطلاعات زمینی- فضایی، راهنمایی در خصوص روش‌ها و استانداردهای ارزیابی خطر، مدل‌سازی خطر بلایا و استفاده از داده‌ها.

شناسایی شکاف‌های موجود در پژوهش و فن آوری و ارائه توصیه و پیشنهاد در خصوص زمینه‌های اولیویتی در کاهش خطر بلایا، گسترش و حمایت از تهیه و کاربرد علم و فن آوری توسط تصمیم‌گیران، کمک به روز نمودن فرهنگ اصطلاحات ۲۰۰۹ UNISDR در زمینه کاهش خطر بلایا، به‌کارگیری نتایج بررسی‌های پس از حوادث و بلایا به‌عنوان فرصت‌هایی برای تقویت یادگیری و سیاست‌گذاری عمومی و ترویج مطالعات انجام‌شده؛

ح- ترغیب و گسترش در دسترس بودن مواد و منابع ثبت‌شده و دارای حق‌التألیف از جمله از طریق موافقت‌های کسب‌شده بر اساس مذاکره و به شکل مناسب؛
ط- تقویت دسترسی و حمایت از نوآوری و فن آوری از جمله در حوزه تحقیقات و توسعه بلندمدت، چندمخاطره‌ای و راه‌حل محور برای مدیریت خطر بلایا.

اولویت دوم: تقویت حاکمیت راهبری برای مدیریت خطر بلایا

۲۶- راهبری کاهش خطر بلایا در سطوح ملی، منطقه‌ای و جهانی برای مدیریت کارآمد و مؤثر خطر بلایا حائز اهمیت زیادی است. چشم‌انداز روشن، برنامه، صلاحیت و هماهنگی داخل و میان بخش‌ها و نیز مشارکت ذی‌نفعان مربوطه لازم است؛ بنابراین تقویت راهبری کاهش خطر بلایا برای پیشگیری، کاهش آثار، آمادگی، پاسخگویی، بازتوانی و بازسازی ضرورت دارد که موجب تقویت همکاری و مشارکت در میان مکانیسم‌ها و مؤسسات برای اجرای اقدامات مرتبط با کاهش خطر بلایا و توسعه پایدار می‌گردد.

سطوح ملی و محلی

۲۷- برای تحقق این امر، موارد ذیل حائز اهمیت است:

الف- تلفیق کاهش خطر بلایا بین کلیه بخش‌ها، بازمینی و گسترش بیشتر انسجام و هماهنگی چارچوب‌های حقوقی و قانونی، مقررات و سیاست‌های عمومی که

بر اساس تعریف نقش و مسئولیت‌های آن، بخش‌های عمومی و خصوصی را در زمینه‌های ذیل هدایت می‌کند.

رفع خطر بلایا در خدمات و زیرساخت‌هایی که مالکیت، مدیریت و یا تنظیم آن با بخش عمومی است.

اشاعه و ارائه مشوق‌های مناسب برای اقدام توسط اشخاص، خانوارها، جوامع و بخش‌های گوناگون کسب و کار.

تقویت مکانیسم‌ها و ابتکارات مربوطه برای شفافیت خطر بلایا که می‌تواند شامل مشوق‌های مالی، ابتکارات آگاهی‌بخش و آموزش عمومی، نیازهای گزارش دهی و اقدامات قانونی و اداری باشد.

ایجاد ساختارهای هماهنگی و سازمانی.

ب- اتخاذ و اجرای راهبردها و برنامه‌های ملی و محلی کاهش خطر بلایا با چارچوب‌های زمانی گوناگون و اهداف و شاخص‌های معین با هدف پیشگیری از ایجاد خطر، کلاشه‌های خطرات موجود و تقویت تاب‌آوری اقتصادی، اجتماعی، سلامت و زیست‌محیطی.

ج- انجام ارزیابی در خصوص ظرفیت‌های فنی، مالی و اداری مدیریت خطر بلایا به‌منظور مقابله با خطرات شناسایی شده در سطوح محلی و ملی.

د- تشویق ایجاد مکانیسم‌ها و مشوق‌های لازم برای اطمینان یافتن از سطح بالای پیروی از مفاد تقویت‌کننده ایمنی در قوانین و مقررات بخشی از جمله مربوط به استفاده از زمین و برنامه‌ریزی شهری، مقررات ساخت‌وساز، استانداردهای زیست‌محیطی، مدیریت منابع و سلامت و ایمنی و به‌روز نمودن آن‌ها در زمان نیاز برای ایجاد تمرکز کافی در مدیریت خطر بلایا.

ه- ایجاد و تقویت مکانیسم‌های پیگیری، ارزیابی دوره‌ای و گزارش دهی عمومی در خصوص پیشرفت‌های به‌دست آمده در برنامه‌های ملی و محلی. ترویج نظارت عمومی و تشویق گفتگوهای سازمانی از جمله توسط اعضای پارلمان‌ها و دیگر مسئولین مربوطه در زمینه گزارش‌های پیشرفت حاصله در برنامه‌های محلی و ملی کاهش خطر بلایا.

و- تعیین نقش و وظایف روشن برای نمایندگان جوامع محلی به شکل مناسب در سازمان‌ها، فرآیندها و تصمیم‌گیری‌های مدیریت خطر بلایا از طریق

چارچوب‌های قانونی مربوطه. انجام مشورت‌های عمومی و جامعه‌محور جامع طی تهیه قوانین و مقررات برای حمایت از اجرای آن.

ز- ایجاد و تقویت مجامع هماهنگ‌کننده دولتی متشکل از ذی‌نفعان مربوطه در سطوح ملی و محلی مانند مجمع ملی و مجمع محلی کاهش خطر بلایا و تعیین یک مرجع ملی برای اجرای چارچوب پس از ۲۰۱۵. چنین مکانیسم‌هایی باید دارای پایه‌های قوی در چارچوب‌های سازمانی محلی با مسئولیت و اختیارات تفویض شده روشن جهت شناسایی خطرات، ایجاد آگاهی و دانش خطر بلایا از طریق مبادله و اشاعه اطلاعات و داده‌های غیر حساس خطر بلایا، کمک و هماهنگی در مورد تهیه گزارش‌های محلی و ملی خطر بلایا، هماهنگی کمپین‌های آگاهی‌بخش عمومی در زمینه خطر بلایا، تسهیل و پشتیبانی همکاری‌های چندبخشی محلی (به‌طور مثال میان دولت‌های محلی)، کمک به تهیه سیاست‌ها و برنامه‌های مربوطه مدیریت خطر بلایا در سطح ملی و محلی و گزارش دهی در مورد آن.

ح- توانمندسازی مقامات محلی به شکل مناسب از طریق ابزارهای تقویتی و مالی برای همکاری و هماهنگی با جامعه مدنی، محلی، مردم بومی و مهاجرین در زمینه مدیریت خطر بلایا در سطح محلی.

ط- ترغیب اعضای مجالس و پارلمان‌ها برای حمایت از اجرای کاهش خطر بلایا از طریق ایجاد قوانین جدید یا اصلاح قوانین موجود و تخصیص بودجه.

ی- تشویق برای تهیه استانداردهای کیفیت مانند گواهی‌نامه‌ها و جوایز برای مدیریت خطر بلایا با مشارکت بخش خصوصی، جامعه مدنی انجمن‌های حرفه‌ای، مؤسسات علمی و سازمان ملل.

ک- تدوین سیاست‌های عمومی در صورت امکان باهدف پرداختن به موضوعات پیشگیری یا جابجایی اقامتگاه‌های انسانی در مناطق مواجه با خطر بلایا بر اساس قوانین و سیستم‌های حقوقی ملی.

سطوح جهانی و منطقه‌ای

۲۸- برای تحقق این امر موارد ذیل حائز اهمیت است:

الف- راهنمایی اقدامات در سطح منطقه‌ای از طریق راهبردها و مکانیسم‌های مورد توافق برای همکاری در زمینه کاهش خطر بلایا به شکل مناسب تحت این

چارچوب به منظور تقویت برنامه‌ریزی مؤثرتر، ایجاد سیستم‌های مشترک اطلاعاتی و تبادل نمونه‌ها و برنامه‌های موفق برای همکاری و ظرفیت‌سازی به‌ویژه برای مقابله با خطرات مشترک و فرامرزی حوادث و بلایا.

ب- تقویت همکاری میان مکانیسم‌ها و مؤسسات جهانی و منطقه‌ای برای اجرا و ایجاد هماهنگی میان وسایل و ابزارهای کاهش خطر بلایا مانند تغییر اقلیم، تنوع زیستی، توسعه پایدار، ریشه‌کنی فقر، محیط‌زیست، کشاورزی، سلامت، غذا و تغذیه و دیگر موارد به شکل مناسب.

ج- مشارکت فعال در مجمع جهانی کاهش خطر بلایا، مجامع منطقه‌ای و زیرمنطقه‌ای کاهش خطر بلایا و مجامع موضوعی برای گسترش مشارکت‌ها، ارزیابی‌های دوره‌ای در خصوص پیشرفت به‌دست‌آمده در زمینه اجرا و تبادل تجارب و دانش در زمینه سیاست‌ها، برنامه‌ها و سرمایه‌گذاری‌های به‌عمل‌آمده مبتنی بر دانش خطر بلایا شامل مسائل مربوط به اقلیم و توسعه به شکل مناسب و نیز گسترش تلفیق مدیریت خطر بلایا در دیگر بخش‌های مربوطه. سازمان‌های بین‌الدولی منطقه‌ای باید نقش مهمی در مجامع منطقه‌ای کاهش خطر بلایا ایفا نمایند.

د- تقویت همکاری‌های فرامرزی به‌منظور فراهم کردن امکان سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی برای اجرای رویکردهای مبتنی بر اکوسیستم در رابطه با منابع مشترک از جمله موارد مربوط به حوزه رودخانه‌ها و خطوط ساحلی برای ایجاد تاب‌آوری و کاهش خطر بلایا شامل خطرات مربوط به بیماری‌های واگیر و جابجایی جمعیت.

ه- ترویج یادگیری متقابل و تبادل تجربیات و اطلاعات مفید از جمله ارزیابی‌های داوطلبانه خودجوش با دیگر سازمان‌های همکار در کشورهای علاقه‌مند.

و- گسترش و تقویت مکانیسم‌های داوطلبانه بین‌المللی برای پیش و ارزیابی خطرات بلایا به شکل مناسب شامل داده‌ها و اطلاعات مرتبط با بهره‌مندی از تجارب به‌دست‌آمده از برنامه نظارت بر اجرای چارچوب اقدام هیوگو (Hyogo Framework for Action Monitor) مکانیسم‌های مذکور می‌توانند موجب گسترش تبادل اطلاعات غیر حساس خطرات بلایا با دستگاه‌های دولتی ملی و ذی‌نفعان مربوطه به نفع توسعه اقتصادی و اجتماعی پایدار گردند.

اولویت سوم: سرمایه‌گذاری در کاهش خطر بلایا برای تاب‌آوری

۲۹- سرمایه‌گذاری‌های عمومی و خصوصی برای پیشگیری و کاهش خطر بلایا از طریق اقدامات ساختاری و غیر ساختاری برای تقویت تاب‌آوری اقتصادی، اجتماعی، سلامت و فرهنگی افراد، جوامع محلی، کشورها و دارایی‌های آنان و نیز محیط‌زیست ضروری است. این سرمایه‌گذاری‌های می‌تواند عامل نوآوری، رشد و نیز ایجاد اشتغال گردد. این اقدامات مقرون‌به‌صرفه بوده و برای نجات جان، پیشگیری و کاهش خسارات و نیز بازسازی و توان‌بخشی مؤثر اساسی است.

سطوح ملی و محلی

۳۰- برای تحقق این امر، موارد ذیل حائز اهمیت است.

الف - تخصیص منابع لازم از جمله شامل اقدامات مالی و لجستیکی به شکل مناسب در کلیه سطوح اداری برای توسعه و اجرای استراتژی‌ها، سیاست‌ها، برنامه‌ها، قوانین و مقررات در کلیه بخش‌ها.

ب- توسعه مکانیسم‌های انتقال و بیمه خطر بلایا، تبادل و نگهداری کاهش خطر و حفاظت اقتصادی به شکل مناسب برای سرمایه‌گذاری‌های بخش عمومی و خصوصی به منظور کاهش آثار مالی بلایا بر دولت‌ها و جوامع در مناطق شهری و روستایی.

ج- تقویت سرمایه‌گذاری‌های عمومی و خصوصی تاب‌آور در برابر بلایا به شکل مناسب به‌ویژه از طریق اقدامات ساختاری و غیر ساختاری و کارکرد پیشگیری و کاهش خطر بلایا در تسهیلات و زیرساخت‌های حیاتی به‌ویژه مدارس و بیمارستان‌ها، ساختن بهتر از ابتدا برای مقابله با مخاطرات از طریق طراحی و ساخت مناسب شامل به‌کارگیری اصول جهانی طراحی و استانداردسازی مصالح ساختمانی، مقاوم‌سازی و دوباره‌سازی، ترویج فرهنگ نگهداری و در نظر گرفتن ارزیابی‌های مربوط به آثار اقتصادی، اجتماعی، ساختاری، فن‌آوری و زیست‌محیطی.

د- حفاظت یا کمک به حفاظت مراکز فرهنگی و دیگر اماکنی که دارای ارزش تاریخی، میراث فرهنگی و یادینی هستند.

ه- تقویت تاب‌آوری در برابر خطر بلایا در اماکن کاری از طریق اقدامات ساختاری

و غیر ساختاری و گسترش تلفیق ارزیابی‌های خطر بلایا در تدوین و اجرای سیاست‌های مربوط به استفاده از زمین شامل برنامه‌ریزی شهری، ارزیابی تخریب زمین و ساخت و سازهای غیررسمی و غیردائمی و استفاده از دستورالعمل‌ها و ابزارهای پیگیری مبتنی بر اطلاعات مربوط به تغییرات پیش‌بینی شده جمعیتی و زیست‌محیطی.

ز) گسترش تلفیق ارزیابی، نقشه‌سازی و مدیریت خطر بلایا در برنامه‌ریزی و مدیریت توسعه روستایی از جمله کوه‌ها، رودخانه‌ها، مناطق سیل‌گیر ساحلی، بیابان‌ها، تالاب‌ها و دیگر مناطقی که در معرض خشک‌سالی و سیل می‌باشند از طرق گوناگون از جمله شناسایی مناطق امن برای سکونت انسان‌ها و هم‌زمان حفظ کارکردهای اکوسیستم که به کاهش خطر کمک می‌کند.

ح) ترغیب بازنگری یا ایجاد مقررات و استانداردهای جدید ساخت و ساز، اقدامات توان‌بخشی و بازسازی در سطوح ملی و محلی به شکل مناسب، باهدف کاربردی نمودن آن‌ها در سطح محلی بخصوص در ارتباط با سکونت‌گاه‌های غیررسمی و حاشیه‌ای و همچنین تقویت ظرفیت‌ها برای اجرا، نظارت و تقویت این مقررات از طریق رویکردهای مناسب با توجه به تقویت ساختارهای مقاوم در برابر بلایا.

ط) تقویت تاب‌آوری سیستم‌های ملی سلامت، از جمله تلفیق مدیریت خطر بلایا در مراقبت‌های مرحله اول، مرحله دوم و مرحله سوم سلامت به‌ویژه در سطح محلی، تقویت ظرفیت پرسنل سلامت در زمینه درک خطر بلایا و به‌کارگیری در اجرای رویکردهای کاهش خطر بلایا در اقدامات مربوط به سلامت و گسترش و تقویت ظرفیت‌های آموزشی در زمینه پزشکی حوادث و بلایا و پشتیبانی و آموزش گروه‌های سلامت در جوامع محلی در خصوص رویکردهای کاهش خطر بلایا در برنامه‌های سلامت با همکاری دیگر بخش‌ها و نیز اجرای مقررات بین‌المللی سلامت مصوب سازمان بهداشت جهانی در ۲۰۰۵.

ی) تقویت طراحی و اجرای سیاست‌ها و مکانیسم‌های فراگیر ایمنی اجتماعی از طریق مشارکت دادن جامعه و تلفیق آن با برنامه‌های تقویت معیشتی و دسترسی به خدمات اساسی مراقبت سلامت از جمله سلامت مادر، نوزاد و کودک، سلامت جنسی و تولیدمثل، امنیت غذایی و تغذیه، مسکن و آموزش در راستای ریشه‌کن کردن فقر و یافتن راه‌حل‌های پایدار در مرحله پس از وقوع حوادث و

توانمندسازی و مساعدت افرادی که بیش از دیگران از حوادث آسیب دیده‌اند. ک) افرادی که با بیماری‌های مزمن و تهدید کننده، مواجه هستند به دلیل نیازهای خاص خود باید در تدوین سیاست‌ها و برنامه‌های مدیریت خطر پیش، حین و پس از حوادث از جمله دسترسی به خدمات نجات مورد توجه قرار گیرند. ل) تشویق به اتخاذ سیاست‌ها و برنامه‌هایی که جایجایی افراد به دلیل حوادث و بلایا را مورد توجه قرار می‌دهند به منظور تقویت تاب‌آوری افراد آسیب‌دیده و جوامع محلی میزبان این افراد بر اساس قوانین و شرایط ملی. م) گسترش تلفیق ملاحظات و اقدامات کاهش بلایا در ابزارهای مالی و بودجه‌ای. ن) تقویت استفاده پایدار و مدیریت اکوسیستم‌ها و اجرای رویکردهای یکپارچه مدیریت منابع طبیعی و محیط زیست که شامل کاهش خطر بلایا می‌باشد. س) تقویت تاب‌آوری کسب و کار و حفاظت از معیشت و دارایی‌های تولیدی در سراسر زنجیره تأمین و عرضه، اطمینان یافتن از استمرار خدمات و تلفیق مدیریت خطر بلایا در مدل‌ها و فعالیت‌های کسب و کار. ع) تقویت حفاظت از معیشت و دارایی‌های تولیدی از جمله دام و طیور، حیوانات کاری، ابزارها و دانه‌ها. ف) اشاعه و تلفیق رویکردهای مدیریت خطر بلایا در صنعت توریسم به دلیل تکیه فراوان بر توریسم به عنوان یک محرک اصلی اقتصادی در اغلب موارد.

سطوح جهانی و منطقه‌ای

۳۱- برای تحقق این امر، موارد ذیل حائز اهمیت است:

الف- تقویت انسجام و یکپارچگی میان سیستم‌ها، بخش‌ها و سازمان‌های مرتبط با توسعه پایدار و کاهش خطر بلایا در سیاست‌ها، طرح‌ها، برنامه‌ها و فرآیندهای آن‌ها.

ب- تقویت توسعه و گسترش مکانیسم‌ها و ابزارهای انتقال خطر بلایا از طریق همکاری نزدیک با شرکای جامعه بین‌المللی، کسب و کار، مؤسسات مالی بین‌المللی و دیگر ذی‌نفعان مربوطه.

ج- توسعه همکاری میان مراکز و شبکه‌های آکادمیک، علمی و پژوهشی و بخش خصوصی به منظور تولید محصولات و خدمات جدید برای کمک به کاهش خطر بلایا به ویژه آن‌هایی که به کشورهای در حال توسعه و چالش‌های خاص آن‌ها کمک

نماید.

د- ترغیب افزایش هماهنگی در بین مؤسسات مالی جهانی و منطقه‌ای با توجه به ارزیابی و پیش‌بینی آثار احتمالی اقتصادی و اجتماعی حوادث و بلایا.

ه- تقویت همکاری میان مسئولان بخش سلامت و سایر ذی‌نفعان مربوطه برای تقویت ظرفیت‌های کشوری مدیریت ریسک بلایا برای سلامت، اجرای مقررات بین‌المللی سلامت (۲۰۰۵) و ایجاد تاب‌آوری در سیستم‌های سلامت.

و- تقویت و توسعه همکاری و ظرفیت‌سازی برای حفاظت از دارایی‌ها و منابع مولد مانند، دام و طیور، حیوانات کاری، ابزارها و بذر.

ز- تقویت و پشتیبانی از توسعه بیشتر شبکه‌های ایمنی اجتماعی به‌عنوان اقدامات کاهش خطر بلایا که با برنامه‌های تقویت معیشتی مرتبط و هماهنگ بوده به‌منظور اطمینان یافتن از تاب‌آوری در برابر شوک‌های ناگهانی در سطوح خانوار و جامعه محلی.

ح- تقویت و گسترش تلاش‌های بین‌المللی که باهدف ریشه‌کنی گرسنگی و فقر از طریق کاهش خطر بلایا صورت می‌گیرد.

ط- گسترش همکاری میان ذی‌نفعان مربوطه در بخش‌های عمومی و خصوصی برای تقویت تاب‌آوری در کسب‌وکار در برابر حوادث و بلایا.

اولویت چهارم: ارتقاء آمادگی در برابر بلایا به‌منظور پاسخ مؤثر و باز بهسازی برای باز توانی - توان بخشی و بازسازی

۳۲- رشد مداوم خطر بلایا از جمله افزایش در معرض قرار گرفتن افراد و سرمایه‌ها در برابر حوادث و درس‌های فرا گرفته شده از حوادث قبلی نشان می‌دهد که به تقویت بیشتر آمادگی برای پاسخگویی به حوادث و بلایا، اقدام برای پیش‌بینی حوادث، تلفیق کاهش خطر بلایا در آمادگی حوادث، بلایا و اطمینان یافتن از ظرفیت لازم برای پاسخگویی و بازسازی مؤثر در تمام سطوح نیاز وجود دارد. توانمندسازی زنان و معلولین برای راهبری عمومی رویکردهای پاسخگویی، بازیابی، توان بخشی و بازسازی که از نظر جنسیتی برابر و در سطح جهانی قابل دسترسی باشد اساسی است. حوادث و بلایا نشان داده‌اند که مرحله بازیابی،

توان بخشی و بازسازی با آمادگی پیش از وقوع حوادث فرصت بسیار مهمی برای بازسازی بهتر می‌باشد از جمله از طریق تلفیق کاهش خطر بلایا در برنامه‌های توسعه و تاب آور ساختن ملت‌ها جوامع محلی در برابر حوادث و بلایا.

سطوح ملی و محلی

۳۳- برای تحقق این امر، موارد ذیل حائز اهمیت است:

الف- تهیه، بازنگری و روزآمد نمودن دوره‌ای سیاست‌ها، طرح‌ها و برنامه‌های آمادگی حوادث و بلایا با مشارکت مؤسسات مربوطه، با در نظر داشتن سناریوهای تغییر اقلیم و آثار آن بر خطر بلایا و تسهیل مناسب مشارکت هم‌بخش‌ها و ذی‌نفعان مربوطه.

ب- سرمایه‌گذاری، توسعه، حفظ و تقویت مخاطرات مردم محور، پیش‌بینی چندبخشی و سیستم‌های هشدار سریع، مکانیسم‌های ارتباطات شرایط اضطراری و ریسک بحران، فن‌آوری‌های اجتماعی و سیستم‌های مخابراتی مانیتورینگ مخاطره؛ توسعه این چنین سیستم‌هایی از طریق فرآیندی خاص؛ اتصال آن‌ها به نیازهای کاربران شامل ملزومات فرهنگی و اجتماعی در جنسیت‌های خاص؛ ارتقاء کاربرد ساده و کم‌هزینه تجهیزات و امکانات هشدار سریع؛ و گسترش شبکه‌هایی برای عرضه اطلاعات هشدار سریع بحران‌های طبیعی.

ج- ارتقاء تاب‌آوری زیرساخت‌های حیاتی موجود و جدید شامل آب، حمل‌ونقل و زیرساخت‌های مخابراتی، امکانات آموزشی، بیمارستان‌ها و سایر امکانات بهداشتی که اطمینان حاصل گردد آن‌ها در حین و پس از بحران به‌منظور ارائه خدمات ضروری و نجات‌بخش، ایمن، مؤثر و عملیاتی باقی می‌مانند.

د- ایجاد مراکز اجتماعی به‌منظور ارتقاء آگاهی عمومی و انباشت مواد ضروری برای اجرای فعالیت‌های امداد و نجات.

ه- اتخاذ سیاست‌ها و انجام اقداماتی که از نقش کارگران خدمات عمومی برای ایجاد یا تقویت مکانیسم‌ها و مقررات و تأمین مالی برای کمک‌های امدادی و برنامه‌ریزی و آمادگی برای باز توانی و بازسازی پس از حوادث و بلایا حمایت به عمل می‌آورد.

و- آموزش نیروی کار و داوطلبان در پاسخگویی به حوادث و تقویت ظرفیت‌های

فنی و لجستیکی در شرایط اضطراری.

ز- اطمینان یافتن از استمرار عملیات و برنامه‌ریزی از جمله بازسازی اجتماعی و اقتصادی و ارائه خدمات اساسی در مرحله پس از وقوع حوادث.

ح- گسترش تمرین‌های منظم آمادگی، پاسخگویی و بازسازی حوادث و بلایا شامل: آموزش‌های تخلیه، آموزش و ایجاد سیستم‌های پشتیبانی محلی با نگاهی به پاسخگویی سریع و مؤثر به حوادث و جابجایی‌های مربوط به آن، شامل دسترسی به سرپناه ایمن، اقدام امدادی اساسی غذایی متناسب با نیازهای محلی. ط- گسترش همکاری میان سازمان‌های گوناگون، نهادهای چندبخش و ذی‌نفعان مربوطه در کلیه سطوح از جمله شامل، جوامع و کسب و کار آسیب‌دیده با در نظر داشت طبیعت پیچیده و پرهزینه بازسازی پس از حوادث و بلایا تحت هماهنگی مقامات ملی.

ی- گسترش تلفیق نمودن مدیریت خطر بلایا در فرآیندهای باز توانی و توان بخشی پس از حوادث و بلایا، ایجاد ارتباط میان امداد، توان بخشی و توسعه، استفاده از فرصت‌های به دست آمده در مرحله بازسازی برای توسعه ظرفیت‌هایی که خطر بلایا را در کوتاه، میان و بلندمدت کاهش می‌دهد از جمله توسعه و گسترش اقداماتی مانند برنامه‌ریزی استفاده از زمین، ارتقاء استانداردهای ساختاری و تبادل تجربه، دانش و ارزیابی و درس‌های فرا گرفته شده از حوادث. تلفیق بازسازی پس از حوادث در توسعه پایدار اقتصادی و اجتماعی مناطق آسیب‌دیده. این امر همچنین باید در مورد سکونت‌گاه‌های موقت افراد آواره ناشی از حوادث در نظر گرفته شده.

ک- تهیه راهنمای آمادگی برای بازسازی پس از حوادث مانند برنامه‌ریزی استفاده از زمین و ارتقاء استانداردهای سازه‌ای و ساختاری از جمله از طریق یادگیری از برنامه‌های باز توانی و بازسازی ده سال گذشته از زمان تصویب چارچوب اقدام هیوگو و تبادل تجربه، دانش و درس‌های فرا گرفته شده.

ل- در نظر گرفتن انتقال تسهیلات و زیرساخت‌های عمومی به مناطق خارج از حوزه خطر در فرآیند بازسازی در جاهای ممکن با مشورت افراد مربوطه و به شکل مناسب.

م- تقویت ظرفیت‌های مقامات محلی برای جابجایی افرادی که در مناطق

حادثه خیز زندگی می کنند.

ن- ایجاد مکانیسم ثبت موردی و پایگاه داده‌ای تلفات ناشی از حوادث به منظور ارتقاء پیشگیری از امراض و مرگومیر.

س- ارتقاء برنامه‌های بازسازی به منظور ارائه کمک‌های روانی، اجتماعی و خدمات سلامت ذهنی برای تمام افراد نیازمند.

ع- بازنگری و تقویت قوانین و مقررات ملی در خصوص همکاری بین‌المللی به شکل مناسب بر اساس دستورالعمل‌های مربوط به تسهیل و قانونمندسازی داخلی کمک‌های بین‌المللی امداد و بازسازی اولیه حوادث و بلایا.

سطوح جهانی و منطقه‌ای

۳۴- برای تحقق این امر، موارد ذیل حائز اهمیت است:

الف- تهیه و تقویت مناسب رویکردها و مکانیسم‌های عملیاتی منطقه‌ای برای آمادگی و پاسخگویی مؤثر حوادث و بلایا در شرایطی که انجام آن فراتر از ظرفیت‌های پاسخگویی محلی است.

ب- تقویت و توسعه و ترویج بیشتر ابزارهایی مانند استانداردها، قوانین، راهنماهای عملیاتی و دیگر ابزارهای راهنما برای پشتیبانی از اقدامات هماهنگ در آمادگی و پاسخگویی حوادث و بلایا و تسهیل تبادل اطلاعات در زمینه درس‌های فراگرفته‌شده و بهترین تجارب سیاست‌گذاری و برنامه‌های بازسازی پس از حوادث.

ج- تشویق به توسعه بیشتر مکانیسم‌های هشدار سریع مؤثر، مطابق با شرایط ملی و چند مخاطره‌ای منطقه‌ای در جاهایی که مرتبط باشد. هماهنگی با چارچوب جهانی خدمات اقلیمی و تسهیل اشتراک‌گذاری و تبادل اطلاعات میان کشورها.

د- تقویت مکانیسم‌های بین‌المللی مانند مجمع بین‌المللی بازسازی برای تبادل تجارب و درس‌های فراگرفته‌شده میان کشورها و هم‌ذی‌نفعان مربوطه.

ه- پشتیبانی از مؤسسات مربوطه سازمان ملل برای تقویت و اجرای مکانیسم‌های جهانی مربوط به آب و هواشناسی به منظور ارتقاء آگاهی و بهبود درک خطرات حوادث و بلایای مربوط به آب و آثار آن بر جامعه و پیشبرد راهبردهای کاهش خطر بلایا بر اساس درخواست دولت‌ها.

و- پشتیبانی از همکاری‌های منطقه‌ای در زمینه آمادگی حوادث از جمله از طریق

آموزش‌ها و تمرین‌های مشترک.

ز- گسترش توافقات منطقه‌ای برای تسهیل تبادل ظرفیت‌ها و منابع پاسخگویی
حین و پس از حوادث و بلایا.

ح- آموزش نیروی کار موجود و داوطلبان در زمینه پاسخگویی حوادث.

بخش پنجم - نقش ذی نفعان

۳۵- هر چند دولت‌ها مسئولیت کلی کاهش خطر بلایا را بر عهده دارند، اما این موضوع به‌عنوان مسئولیت مشترک دولت‌ها و ذی نفعان مربوطه به شمار می‌رود. به‌ویژه ذی نفعان غیردولتی به‌عنوان عوامل توانمندساز نقش مهمی در کمک به دولت مطابق با سیاست‌ها و قوانین و مقررات ملی در اجرای چارچوب در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی ایفا می‌کنند. تعهد، حسن نیت، دانش، تجربه و منابع آنان مورد نیاز خواهد بود.

۳۶- در تعیین نقش و مسئولیت‌های خاص ذی نفعان و هم‌زمان بهره‌مندی از ابزارهای بین‌المللی موجود مربوطه، دولت‌ها باید اقدامات ذیل را در خصوص ذی نفعان عمومی و خصوصی تشویق نمایند.

الف- تشویق جامعه مدنی، داوطلبان، سازمان‌های داوطلبانه و جامعه‌محور برای مشارکت و همکاری با مؤسسات عمومی به‌منظور ارائه دانش خاص و راهنمایی عملی در حوزه توسعه و اجرای چارچوب‌ها، استانداردها و طرح‌های الزامی برای کاهش خطر بلایا، مشارکت در اجرای برنامه‌ها و راهبردهای محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی، حمایت از ارتقاء آگاهی‌های عمومی و فرهنگ پیشگیری و آموزش در مورد خطر بلایا، مدافعه‌گری برای جوامع تاب‌آور و مدیریت خطر بلایا به شکل فراگیر و برای کلیت جامعه که هم‌افزایی میان همه گروه‌ها را به شکل مناسب تقویت می‌نماید. موارد ذیل باید مورد توجه قرار گیرد:

- نقش زنان و مشارکت آنان برای مدیریت مؤثر خطر بلایا و طراحی، تأمین منابع و اجرای سیاست‌ها، برنامه‌ها و طرح‌های کاهش خطر بلایا که با توجه به موضوع جنسیت تهیه شده‌اند، اساسی است و باید اقدامات ظرفیت‌ساز کافی برای توانمندسازی زنان جهت آمادگی و ایجاد ظرفیت آنان برای ابزارهای

جایگزین معیشت در شرایط و وضعیت پس از حوادث و بلایا صورت گیرد.
- کودکان و جوانان عوامل تغییر هستند و باید شرایط و فضای لازم به آنان داده شود تا به کاهش خطر بلایا مطابق با قوانین، رویه‌های ملی و مواد و محتوای آموزشی کمک کنند.

- افراد دارای معلولیت و سازمان‌های متولی در ارزیابی خطر بلایا و طراحی و اجرای برنامه‌های مناسب با نیازهای خاص آنان دارای اهمیت اساسی‌اند و در این خصوص باید ابعاد گوناگون از جمله اصول طراحی‌های جهانی در نظر گرفته شود.
- افراد مسن دارای سال‌ها تجربه، مهارت و عقلانیت هستند که دارای‌های ارزشمندی برای کاهش خطر بلایا به شمار می‌رود و باید در طراحی سیاست‌ها، طرح‌ها و مکانیسم‌ها از جمله برای هشدار سریع مشارکت نمایند.
- مردم بومی از طریق تجربه و دانش سنتی خود کمک مهمی به توسعه و اجرای برنامه‌ها و مکانیسم‌ها ارائه می‌نمایند.

- مهاجرین به تاب‌آوری جوامع محلی و جامعه کمک می‌نمایند و دانش، مهارت و ظرفیت‌های آنان می‌تواند برای طراحی و اجرای کاهش خطر بلایا مفید باشد.

ب- مراکز و شبکه‌های آکادمیک، علمی و تحقیقاتی باید بر فاکتورها و سناریوهای خطر بلایا تمرکز نمایند از جمله خطرات بلایای نوظهور در میان و بلندمدت و پژوهش‌های خود را برای کاربرد در سطح منطقه‌ای، ملی و محلی افزایش دهند و از اقدامات جوامع و مقامات محلی و نیز از ارتباط میان سیاست‌گذاری و علوم در راستای تصمیم‌گیری‌ها پشتیبانی به عمل آورند.

ج- مراکز کسب و کار، مؤسسات حرفه‌ای و مؤسسات مالی بخش خصوصی، قانون‌گذاران مالی و بخش‌های حسابداری مدیریت خطر بلایا شامل استمرار کسب و کار را در مدل و رویه‌هایی از طریق سرمایه‌گذاری‌های مبتنی بر اطلاعات خطر بلایا به‌ویژه در مؤسسات خرد، کوچک و متوسط تلفیق نمایند. این مؤسسات در فعالیت‌های ارتقاء آگاهی و آموزش برای کارمندان و مشتریان خود و نیز پشتیبانی از پژوهش و نوآوری و توسعه فن‌آوری کاهش خطر بلایا مشارکت نمایند. این بخش‌ها دانش، تجارب و داده‌های غیر حساس را مبادله و در توسعه چارچوب‌ها و استانداردهای فنی که مدیریت خطر بلایا را تلفیق می‌نماید به شکل مناسب و تحت

راهنمایی بخش عمومی مشارکت نمایند. در رسانه‌ها نقش فعال و فراگیر در کمک به افزایش آگاهی و درک عمومی در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی ایفا و در مبادله اطلاعات دقیق و غیر حساس خطر بلایا، مخاطرات و حوادث مشارکت نمایند. از جمله در حوادث با مقیاس کوچک از راه‌های ساده، شفاف، قابل فهم همگان و قابل دسترسی با همکاری نزدیک مقامات ملی، رسانه‌ها سیاست‌های ارتباطی خاص کاهش خطرپذیری اتخاذ نموده و از سیستم‌های هشدار سریع و اقدامات حفاظتی نجات جان افراد حمایت به عمل آورند. همچنین رسانه‌ها فرهنگ پیشگیری و مشارکت قومی جوامع محلی در کمپین‌های پایدار آموزش همگانی و مشاوره‌های عمومی در تمام سطوح جامعه مطابق با رویه‌های ملی را ترویج نمایند.

۳۷- در ارتباط با قطعنامه شماره ۶۸/۲۱۱ مجمع عمومی سازمان ملل مصوب ۲۰ دسامبر ۲۰۱۳ تعهدات ذی‌نفعان مربوطه برای شناسایی روش‌های همکاری و اجرای این چارچوب حائز اهمیت است. این تعهدات باید مشخص و دارای چارچوب زمانی باشد تا از همکاری و مشارکت در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی و اجرای استراتژی‌ها و برنامه‌های محلی و ملی حمایت و پشتیبانی به عمل آید.

همه ذی‌نفعان ترغیب و تشویق می‌شوند تا تعهدات خود و اقدامات به عمل آمده در پشتیبانی از اجرای چارچوب و یا برنامه‌های مدیریت خطر بلایا در سطح ملی و محلی را از طریق وب‌سایت دفتر سازمان‌های ملل برای کاهش خطر بلایا (UNISDR) به اطلاع عموم برسانند.

بخش ششم - همکاری‌های بین‌المللی و مشارکت جهانی

ملاحظات عمومی:

۳۸- کشورهای در حال توسعه بنا بر ظرفیت‌های گوناگون و رابطه میان سطح کمک‌های ارائه‌شده و توانایی آن‌ها برای اجرای چارچوب حاضر نیازمند ارائه قوی‌تر ابزارهای اجرا شامل منابع کافی، پایدار و به موقع از طریق همکاری‌های بین‌المللی و مشارکت جهانی برای توسعه و کمک‌های مستمر بین‌المللی به منظور

تقویت تلاش‌های آن‌ها جهت کاهش خطر بلایا هستند.

۳۹- همکاری‌های بین‌المللی برای کاهش خطر بلایا شامل منابع متنوعی بوده و یک عنصر اصلی در حمایت از کشورهای در حال توسعه برای کاهش خطر بلایا است.

۴۰- برای رفع نابرابری‌های موجود در زمینه‌های اقتصادی و نوآوری‌های فن‌آوری در ظرفیت‌های پژوهشی میان کشورها، انتقال فن‌آوری شامل فرآیند توانمندسازی و تقویت جریان دانش و مهارت، ایده‌ها و فن‌آوری از کشورهای توسعه‌یافته به کشورهای در حال توسعه برای اجرای چارچوب حاضر بسیار مهم است.

۴۱- کشورهای در حال توسعه حادثه‌خیز به‌ویژه کشورهای کمتر توسعه‌یافته، کشورهای کوچک جزیره‌ای در حال توسعه، کشورهای در حال توسعه بدون ساحل و کشورهای آفریقایی و نیز کشورهای با درآمد متوسط که مواجه با چالش‌های خاص می‌باشند با در نظر گرفتن سطح بالای آسیب‌پذیری و خطر که اغلب فراتر از توانایی آن‌ها برای پاسخگویی و بازسازی پس از حوادث است توجه ویژه‌ای به این امر مبذول خواهند نمود.

این آسیب‌پذیری‌های نیازمند تقویت فوری همکاری‌های بین‌المللی و مشارکت‌های واقعی و پایدار در سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی به‌منظور پشتیبانی از کشورهای در حال توسعه جهت اجرای این چارچوب مطابق با اولویت‌ها و نیازهای آن‌ها است. باید توجه مشابه و کمک مناسب به دیگر کشورهای حادثه‌خیز با ویژگی‌های خاص خود مانند کشورهای مجمع‌الجزایری و کشورهای دارای ساحل طولانی به عمل آید.

۴۲- بلایا می‌تواند کشورهای کوچک جزیره‌ای در حال توسعه را به دلیل آسیب‌پذیری‌های منحصر به فرد و ویژه آن‌ها پیش از حد اندازه تحت تأثیر قرار دهد. آثار حوادث و بلایا که شدت برخی از آن‌ها افزایش یافته و به واسطه تغییرات اقلیم تشدید شده‌اند، می‌تواند پیشرفت این کشورها در توسعه پایدار را با مانع روبرو نماید. با توجه به مورد خاص کشورهای کوچک جزیره‌ای در حال توسعه ایجاد تاب‌آوری و ارائه کمک‌های ویژه از طریق اجرای خروجی‌های برنامه در مسیر روش‌های شتابنده، اقدام برای کشورهای کوچک جزیره‌ای در حال توسعه (SAMOA) در زمینه کاهش خطر بلایا نیاز اساسی وجود دارد.

۴۳- کشورهای آفریقایی همچنان مواجه با چالش‌های مربوط به بلایا و خطرات فزاینده آن و موضوعاتی از قبیل تقویت تاب‌آوری زیرساخت‌ها، سلامت و معیشت

هستند. حل این چالش‌ها مستلزم افزایش همکاری‌های بین‌المللی و ارائه کمک‌های کافی به کشورهای آفریقایی جهت اجرای این چارچوب است.

۴۴- همکاری‌های شمال - جنوب که می‌تواند با همکاری‌های جنوب - جنوب و یا همکاری‌های سه‌جانبه تکمیل گردد عامل اساسی برای کاهش خطر بلایا محسوب می‌گردد و نیاز به تقویت این همکاری‌ها در زمینه‌های مذکور وجود دارد.

مشارکت و همکاری نقش مهم دیگری در بهره‌برداری از پتانسیل‌های کامل کشورها و حمایت از ظرفیت‌های ملی آن‌ها در مدیریت خطر بلایا و نیز در بهبود وضعیت اجتماعی، سلامت و اقتصادی افراد، جوامع و کشورها ایفا می‌کند.

۴۵- تلاش کشورهای در حال توسعه در زمینه همکاری‌های جنوب - جنوب و سه‌جانبه نباید همکاری‌های شمال - جنوب کشورهای توسعه یافته را کاهش دهد چون این همکاری‌ها مکمل همکاری‌های شمال - جنوب می‌باشند.

۴۶- تأمین مالی از طریق منابع بین‌المللی، انتقال فن‌آوری‌های قابل اعتماد، قابل تأمین، مناسب و مدرن و مطابق محیط‌زیست با شرایط مساعد و ترجیحی بر اساس توافق، کمک‌های ظرفیت‌سازی برای کشورهای در حال توسعه و محیط‌های سیاست‌گذاری و سازمانی توانمند ساز در کلیه سطوح ابزارهای بسیار مهم کاهش خطر بلایا می‌باشند.

راه‌های اجرا

۴۷- برای تحقق این امر موارد ذیل ضروری است:

الف- مجدداً تأکید می‌نماید که کشورهای در حال توسعه نیازمند ارائه کمک‌های بین‌المللی هماهنگ، پایدار و کافی برای کاهش خطر بلایا می‌باشند به‌ویژه کشورهای کمتر توسعه یافته، کشورهای کوچک جزیره‌ای در حال توسعه بدون، کشورهای در حال توسعه بدون ساحل و کشورهای آفریقایی و نیز کشورهای با درآمد متوسط که مواجه با چالش‌های خاص هستند. این کمک‌ها می‌تواند از کانال‌های دو و چندجانبه شامل مساعدت‌های فنی و مالی گسترش یافته و انتقال فن‌آوری بر اساس شرایط تسهیلی ترجیحی بر حسب توافق توسعه و تقویت ظرفیت این کشورها ارائه گردد.

ب - تقویت دسترسی کشورهای به‌ویژه کشورهای در حال توسعه به تسهیلات مالی، فن‌آوری مناسب با محیط‌زیست، علوم و نوآوری‌های فراگیر و دانش و تبادل اطلاعات از طریق مکانیسم‌های موجود شامل ترتیبات همکاری‌های دوجانبه، منطقه‌ای و چندجانبه از جمله سازمان ملل و دیگر مؤسسات مربوطه.

ج - گسترش استفاده و توسعه مجامع موضوعی همکاری‌ها مانند ظرفیت‌های جهانی فن‌آوری و سیستم‌های جهانی برای تبادل مهارت، نوآوری و پژوهش و تأمین دسترسی به فن‌آوری و اطلاعات در کاهش خطر بلایا.

د - تلفیق تدابیر کاهش خطر بلایا در برنامه‌های کمکی چندجانبه و دوجانبه داخل و میان همه بخش‌ها به شکل مناسب با کاهش فقر، توسعه پایدار، مدیریت منابع طبیعی، محیط‌زیست، توسعه شهری و سازگاری با تغییر اقلیم.

حمایت سازمان‌های بین‌المللی:

۴۸ - به‌منظور حمایت از اجرای این چارچوب موارد ذیل ضروری است:

الف - از سازمان ملل و دیگر سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای، مؤسسات مالی بین‌المللی و منطقه‌ای و آژانس‌های اهداکننده که در کاهش خطر بلایا فعال هستند، درخواست می‌گردد تا هماهنگی راهبردهای خود در این زمینه را به شکل مناسب تقویت نمایند.

ب - مؤسسات وابسته به سیستم سازمان ملل شامل صندوق‌ها، برنامه‌ها و آژانس‌های تخصصی از طریق برنامه اقدام سازمان ملل در زمینه کاهش خطر بلایا برای تاب‌آوری، چارچوب‌های کمک‌های توسعه‌ای سازمان ملل و برنامه‌های کشوری بهره‌برداری مطلوب از منابع را به عمل آورده و کشورهای در حال توسعه را بر اساس درخواست آن‌ها در اجرای این چارچوب و با هماهنگی دیگر چارچوب‌های مربوطه مانند مقررات بین‌المللی سلامت (۲۰۰۵) از جمله از طریق توسعه و تقویت ظرفیت‌ها و برنامه‌های شفاف و متمرکز که اولویت‌های این کشورها را به‌صورت متوازن، هماهنگ و پایدار بر اساس مسئولیت آنان حمایت می‌نماید کمک و پشتیبانی خواهند نمود.

ج - دفتر سازمان ملل برای کاهش خطر بلایا (UNISDR) به‌طور خاص از اجرای این چارچوب و پیگیری و بازبینی آن از طریق آماده‌سازی برای بررسی‌های دوره‌ای

پیشرفت آن به ویژه برای مجمع جهانی کاهش خطرپذیری به شکل مناسب و با فرآیندهای پیگیری آن در سازمان ملل حمایت به عمل خواهد آورد. همچنین از پیگیری‌های منسجم جهانی و منطقه‌ای و تهیه شاخص‌های مربوطه با هماهنگی دیگر مکانیسم‌های مربوطه توسعه پایدار و تغییر اقلیم و به روز کردن سیستم پایش چارچوب اقدام هیوگو مبتنی بر وب سایت پشتیبانی خواهد نمود.

علاوه بر این در فعالیت‌های گروه کارشناسی و بین‌سازمانی، تهیه شاخص‌های توسعه پایدار شرکت فعال نموده و راهنماهای مبتنی بر شواهد میدانی و عملی اجرا با همکاری نزدیک دولت‌ها و با بهره‌مندی از کارشناسان را تهیه خواهد نمود. این دفتر همچنین فرهنگ پیشگیری را در میان ذی‌نفعان مربوطه از طریق حمایت از تدوین استانداردها توسط کارشناسان و سازمان‌های فنی، فعالیت‌های مدافعه‌گری و ترویج و گسترش اطلاعات، سیاست‌ها و اقدامات کاهش خطر بلایا و نیز ارائه کمک‌های آموزشی و تربیت کاهش خطر بلایا از طریق سازمان‌های وابسته تقویت خواهد نمود. مضافاً حمایت‌های لازم از کشورها از طریق مجامع ملی کاهش خطرپذیری یا سازمان‌های معادل آن برای تهیه برنامه‌های ملی و روندها و الگوهای خطر بلایا، خسارات و پیامدهای آنان به عمل خواهد آمد. دفتر سازمان ملل برای کاهش خطر بلایا، مجمع جهانی کاهش خطر بلایا را برگزار و مجامع منطقه‌ای را با هماهنگی سازمان‌های منطقه‌ای پشتیبانی خواهد نمود. این دفتر علاوه بر بازنگری، برنامه اقدام سازمان ملل برای تاب‌آوری راهبری و تقویت و استمرار ارائه خدمت به گروه مشورتی علمی و فنی کنفرانس بین‌المللی کاهش خطر بلایا در بهره‌وری از علوم و فعالیت‌های فنی در زمینه کاهش خطر بلایا را تسهیل خواهد نمود. نهایتاً دفتر سازمان ملل برای کاهش خطر بلایا با هماهنگی نزدیک دولت‌ها، به روز نمودن فرهنگ اصطلاحات ۲۰۰۹ کاهش خطر بلایا هماهنگ با واژه‌شناسی مورد موافقت دولت‌ها راهبری نموده و نگهداری از فهرست ثبت تعهدات ذی‌نفعان را بر عهده خواهد داشت.

د- نهادهای مالی بین‌المللی مانند بانک جهانی و بانک‌های منطقه‌ای توسعه اولویت‌های این چارچوب را برای پشتیبانی‌های مالی و وام جهت کاهش خطر بلایا به شکل یکپارچه در کشورهای در حال توسعه در نظر بگیرند.

ه- دیگر سازمان‌های بین‌المللی و نهادهای مربوط به معاهدات بین‌المللی شامل

کنفرانس طرف‌های کنوانسیون جامع سازمان ملل برای تغییر اقلیم، مؤسسات مالی بین‌المللی در سطوح جهانی و منطقه‌ای و نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر کشورهای در حال توسعه را بر حسب درخواست آنان در اجرای این چارچوب با هماهنگی دیگر چارچوب‌های مربوط، پشتیبانی و حمایت خواهند نمود. و - معاهده جهانی سازمان ملل به‌عنوان ابتکار اصلی سازمان ملل برای مشارکت با بخش خصوصی و کسب و کار در مسئله مهم حیاتی کاهش خطر بلایا برای توسعه پایدار و تاب‌آوری مشارکت بیشتری به عمل خواهند آورد.

ز- ظرفیت و توانایی کلی سازمان ملل برای کمک به کشورهای در حال توسعه در زمینه کاهش خطر بلایا باید از طریق ارائه منابع کافی از راه مکانیسم‌های گوناگون تأمین مالی از جمله کمک‌های بیشتر، به‌موقع، پایدار و قابل پیش‌بینی و ارتقاء نقش صندوق در ارتباط با اجرای این چارچوب تقویت شود.

ح- اتحادیه بین‌المجالس و دیگر نهادها و مکانیسم‌های منطقه‌ای مربوط به اعضای پارلمان‌ها، کمک‌های خود برای ترویج کاهش خطر بلایا و تقویت چارچوب‌های قانون ملی را استمرار خواهند بخشید.

ط- سازمان شهرهای متحد و دولت‌های محلی و دیگر نهادهای مربوطه با پشتیبانی از همکاری و یادگیری متقابل برای کاهش خطر بلایا، اجرای این چارچوب را ادامه خواهند داد.

اقدامات مربوط به پیگیری

۴۹- کنفرانس از مجمع عمومی سازمان ملل دعوت می‌نماید تا در هفتادمین اجلاس خود امکان قرار دادن ارزیابی پیشرفت جهانی در اجرای این چارچوب برای کاهش خطر بلایا به‌عنوان بخشی از فرآیندهای پیگیری یکپارچه کنفرانس‌ها و اجلاس‌های سران به‌طور هماهنگ با شورای اقتصادی و اجتماعی، مجمع سیاسی عالی‌رتبه برای توسعه پایدار و چرخه‌های چهارساله جامع بازنگری سیاست‌ها به شکل مناسب با در نظر گرفتن کمک‌های مجمع جهانی و مجمع منطقه‌ای کاهش خطر بلایا و برنامه پیش چارچوب اقدام هیوگو در نظر بگیرد.

۵۰- کنفرانس به مجمع عمومی سازمان ملل توصیه می‌نماید تا یک گروه کاری بین‌الدولی دائمی را مرکب از کارشناسان پیشنهادی دولت‌ها و با کمک دفتر سازمان

ملل برای کاهش خطر بلایا و با مشارکت ذی‌نفعان مربوطه در شصت و نهمین اجلاس خود ایجاد نماید.

هدف از ایجاد این گروه کاری تهیه شاخص‌های ممکن برای اندازه‌گیری پیشرفت جهانی در اجرای این چارچوب مرتبط با فعالیت گروه کاری میان‌سازمانی در مورد شاخص‌های توسعه پایدار می‌باشد. کنفرانس همچنین توصیه می‌نماید که این گروه کاری توصیه‌های گروه مشورتی علمی و فنی در مورد به‌روز کردن فرهنگ اصطلاحات ۲۰۰۹ UNISDR در مورد کاهش خطر بلایا را تا دسامبر ۲۰۱۶ در نظر بگیرد و نتایج کار را برای ملاحظه و تصویب به مجمع عمومی ارائه گردد.

Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2030-2015

چارچوب کاهش خطر بلایا سننای

۲۰۱۵-۲۰۳۰

دامنه و منظور						
دامنه مورد نظر این چهارچوب شامل موارد ذیل می‌باشد: بلایای ناشی از مخاطرات طبیعی، انسان ساخت، محیطی، فناوری و زیستی اعم از سطح خطر کوچک و بزرگ، شایع و غیرشایع، وقوع آنی و تدریجی. این چهارچوب راهنمایی است برای مدیریت چند مخاطره ای خطر بلایا در توسعه تمام سطوح و همچنین درون و بین بخشی.						
پیامد مورد انتظار						
کاهش قابل توجه خطر بلایا و تلفات جانی مربوطه، کاهش آسیب به معیشت و سلامت و خسارت به دارایی‌های اقتصادی، فیزیکی، فرهنگی و محیطی افراد، تجارت ها، جوامع و کشورها.						
هدف نهایی						
هدف نهایی این چهارچوب عبارت است از: پیشگیری از خطرهای جدید و کاهش خطر فعلی بلایا از طریق اجرای ادغام یافته و جامع اقدامات، اقتصادی، ساختاری، حقوقی، اجتماعی، سلامتی، فرهنگی، محیطی، فناوری، سیاسی و سازمانی که منجر به پیشگیری و کاهش مواجهه با مخاطرات، آسیب پذیری و افزایش آمادگی برای پاسخ و بازیابی و نهایتاً تقویت تاب آوری می‌شوند.						
اهداف عینی						
افزایش قابل توجه فراهم بودن و دسترسی مردم به سامانه‌های هشدار اولیه چند مخاطره ای و اطلاعات خطر بلایا و ارزیابی‌ها از سال ۲۰۲۰ از طریق حمایت به منظور اجرای این چهارچوب	ارتقای قابل توجه همکاری‌های بین‌المللی با کشورهای در حال توسعه تا سال ۲۰۳۰ از طریق حمایت کافی و پایدار به منظور حمایت از اقدامات ملی اجرای این چهارچوب	افزایش قابل توجه تعداد کشورهایی که تا سال ۲۰۳۰ دارای راهبردهای ملی و محلی کاهش خطر بلایا هستند.	کاهش قابل توجه آسیب به زیر ساخت‌های حیاتی و اختلال عملکرد خدمات اساسی تا سال ۲۰۳۰ (شامل تسهیلات سلامتی و آموزشی) از طریق ارتقای تاب آوری آن‌ها.	کاهش قابل توجه خسارات اقتصادی در جهان تا سال ۲۰۳۰ در مقیاس تولید ناخالص داخلی.	کاهش قابل توجه جمعیت متاثر از بلایا در سطح جهان تا سال ۲۰۳۰، بطوریکه میزان متوسط سالانه در ۱۰۰ هزار جمعیت طی سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۳۰ از سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۵ کمتر باشد.	کاهش قابل توجه مرگ در سطح جهان تا سال ۲۰۳۰، بطوریکه متوسط مرگ سالانه در ۱۰۰ طی سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۳۰ از سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۵ کمتر باشد.

اولویت‌های اقدام			
اجرای کردن این چارچوب نیازمند اقدام متمرکز درون و بین بخشی توسط دولت‌ها در سطوح ملی، منطقه‌ای و محلی و همچنین سطوح بین‌المللی در چهار حیطه اولویت دار زیر می‌باشد:			
اولویت ۱	اولویت ۲	اولویت ۳	اولویت ۴
<p>درک خطر بلایا</p> <p>مدیریت خطر بلایا</p> <p>باید بر مبنای درک خطر بلایا در تمام ابعاد آن شامل آسیب پذیری، ظرفیت، مواجهه افراد، دارایی‌ها و خصوصیات مخاطرات و محیط باشد.</p>	<p>اولویت ۲</p> <p>تقویت حاکمیت خطر بلایا برای مدیریت خطر بلایا</p> <p>حاکمیت خطر بلایا در کلیه سطوح اعم از ملی، منطقه‌ای و جهانی برای مدیریت خطر بلایا در تمامی بخش‌ها حیاتی است. بر این اساس می‌توان از انسجام سیاست‌های عمومی و قوانین و مقررات ملی و محلی به منظور تعریف نقش‌ها و مسئولیت‌ها، هدایت کردن و تشویق بخش‌های عمومی و خصوصی اطمینان حاصل نمود.</p>	<p>اولویت ۳</p> <p>سرمایه گذاری در کاهش خطر بلایا برای درک اولویت تاب آوری بلایا</p> <p>ضروری است تا سرمایه گذاری‌های عمومی و خصوصی در پیشگیری و کاهش خطر بلایا از طریق اقدامات سازه ای و غیرسازه ای برای ارتقای تاب آوری افراد، جوامع، کشورها و دارایی آن‌ها و همچنین محیط زیست انجام گیرد. این سرمایه گذاری‌ها می‌توانند منشا ابتکارات، رشد و اشتغال زایی باشند. چنین اقداماتی برای نجات جان‌ها، پیشگیری و کاهش خسارات که هزینه- اثر بخش هم هستند مهم بوده و پاسخ و بازیابی موثر را تضمین می‌کنند.</p>	<p>اولویت ۴</p> <p>ارتقای آمادگی بلایا برای پاسخ و «ساخت بهتر از قبل» موثر در بازیابی، بازسازی و بازسازی</p> <p>تجربه نشان می‌دهد که آمادگی برای بلایا به منظور پاسخ موثر و اطمینان از وجود ظرفیت کافی برای بازیابی موثر نیازمند ارتقاء است. بلایا همچنین نشان داده‌اند که فازبازیابی، بازسازی و بازسازی که باید از قبل برای آن آماده بود، فرصتی است برای «ساخت بهتر از قبل» که از طریق ادغام اقدامات کاهش خطر بلایا متناسب می‌شود. زنان و افراد دارای ناتوانی باید رویکردهای برابری جنسیتی و دسترس همگانی خدمات در فازهای پاسخ و بازسازی را بصورت عمومی هدایت کنند و توسعه دهند.</p>
اصول راهنما			
مستولیت اولیه دولت‌ها برای پیشگیری و کاهش خطر بلایا از طریق مشارکت و همکاری)	اشتراک مسئولیت بین حکومت مرکزی و مقامات ملی، بخش‌ها و ذینفعان متناسب با شرایط ملی	حفاظت از افراد و دارایی‌های آن‌ها ضمن توسعه و حفظ حقوق بشر شامل حق توسعه	مشارکت تمامی جامعه
مشارکت کامل تمامی سازمان‌های دولتی با ماهیت اجرایی و قانون گذاری در سطوح ملی و محلی	توانمندسازی مقامات محلی و جوامع از طریق تخصیص منابع، تشویق و مسئولیت تصمیم‌سازی بسته به تناسب	تصمیم‌سازی با مشارکت جمعی و مبتنی بر دانش خطر و رویکرد چندمخاطره‌ای	
همخوانی سیاست‌ها، طرح‌ها، اقدامات و مکانیسم‌های کاهش خطر بلایا و توسعه پایدار در بخش‌های مختلف	در نظر گرفتن خصوصیات محلی و ویژه خطر بلایا برای تعیین اقدامات کاهش خطر	در نظر گرفتن عوامل زمینه‌ای خطر بلایا بطور هزینه-اثر بخش از طریق سرمایه گذاری بجای تکیه بر پاسخ و بازیابی	«ساخت بهتر از قبل» برای پیشگیری از ایجاد خطر جدید و کاهش خطر فعلی بلایا
	کیفیت مشارکت جهانی و همکاری‌های بین‌المللی باید موثر، معنا دار و مستحکم باشد	حمایت کشورهای توسعه یافته و همکاری آن‌ها با کشورهای در حال توسعه متناسب با نیازها و اولویت‌های تعیین شده خودشان	

*Sendai Framework
for Disaster Risk
Reduction
2015-2030*

মাননীয় মন্ত্রিসভার অধীনে
জাতিসংঘের সহায়তায়

*Sendai Framework
for Disaster Risk
Reduction
2015-2030*

سازمان ملی مدیریت بحران شهرستان